

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 25.10.2016 г.
COM(2016) 685 final

2016/0337 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

относно обща основа за облагане с корпоративен данък

{SWD(2016) 341 final}

{SWD(2016) 342 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

На 16 март 2011 г. Комисията предложи Директива за въвеждане на обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД). Предложението, което все още се разглежда в Съвета, е една от инициативите в рамките на програмата REFIT на Комисията и има за цел да предостави на дружествата единен набор от правила за корпоративно данъчно облагане на стопанската дейност в рамките на вътрешния пазар. Предложението за ОКООКД от 2011 г. би дало възможност на дружествата да разглеждат Съюза като единен пазар за целите на корпоративното данъчно облагане, което от своя страна би улеснило трансграничната им дейност и би осигурило стимули за търговията и инвестициите.

В последно време сред международната общност се разпространи виждането, че съществуващите разпоредби за корпоративно данъчно облагане вече не се вписват в съвременния контекст. По принцип корпоративният доход се облага на национално равнище, но днес икономическата обстановка е белязана по-силно от глобализацията, мобилността и цифровите технологии. Стопанските модели и корпоративните структури са по-сложни, което улеснява прехвърлянето на печалбите¹. Поради различията в националните системи за корпоративно данъчно облагане, през последното десетилетие агресивното данъчно планиране се разрасна. По този начин националните правила, разработвани без оглед на трансграничното измерение на стопанската дейност, биха могли да доведат до несъответствия при взаимодействието между различните национални режими за корпоративно данъчно облагане. Тези несъответствия създават риск от двойно данъчно облагане и двойно данъчно необлагане, като така изкривяват функционирането на вътрешния пазар. При тези обстоятелства става все по-трудно държавите членки чрез едностранни действия ефективно да се борят срещу практиките на агресивно данъчно планиране², за да защитят своята национална данъчна основа от свиване и да противодействат на прехвърлянето на печалби.

Като се има предвид, че един от приоритетите на Европа днес е да насърчава устойчивия растеж и инвестициите в рамките на един справедлив и по-добре интегриран пазар, е необходима нова нормативна уредба за справедливо и ефикасно данъчно облагане на корпоративните печалби. В този контекст ОКООКД представлява ефективен инструмент за обвързване на доходите с мястото, където се създава стойността, посредством формула, основаваща се на три равнопоставени фактора (активи, труд и продажби). Тъй като тези фактори са свързани с мястото, където дружествата реализират печалбите си, те са по-устойчиви към въздействието на практиките на агресивно данъчно планиране в сравнение с широко разпространените при разпределянето на печалбата методи за трансферно ценообразуване.

¹ В работния документ на службите на Комисията ([SWD\(2015\) 121final](#)) е представен подробен обзор на контекста и на текущите проблеми и предизвикателства в областта на данъчното облагане на печалбите на многонационалните дружества.

² „Агресивното данъчно планиране представлява използване на техническите аспекти на данъчната система или на несъответствията между две или повече данъчни системи с цел намаляване на данъчните задължения“ (Препоръка на Комисията от 6 декември 2012 г. относно агресивното данъчно планиране, [C\(2012\) 8806 окончателен](#)).

Освен ролята на ОКООКД в борбата срещу избягването на данъци, подновеният проект ще запази също и характеристиките си на система за корпоративно данъчно облагане, която улеснява трансграничната търговия и инвестициите в рамките на вътрешния пазар. Понастоящем дружествата с трансгранична дейност трябва да се съобразяват с до 28 различни системи за корпоративно данъчно облагане. Това е тежък процес, който отнема време и средства, като отклонява усилията от основната идея на стопанската дейност. Подновеният проект за ОКООКД ще запази предимствата на предложението от 2011 г., що се отнася до задължението за групите от дружества, които имат данъчно присъствие в най-малко една държава членка, да се съобразяват с единен набор от правила при изчисляването на данъчната си основа в рамките на Европейския съюз (ЕС), като по този начин те ще се отчитат пред само една данъчна администрация („обслужване на едно гише“). При консолидирането автоматично ще продължи да се прилага трансграничното компенсиране на загубите, а правилата за трансферно ценообразуване няма да се прилагат в рамките на групата, тъй като приходите ще се разпределят в рамките на групата въз основа на формула.

Разликата в сравнение с предложението от 2011 г. е, че подновената инициатива ще установи задължителни правила за групи над определен размер с цел да се подобри устойчивостта на системата към практиките на агресивно данъчно планиране. При все това ще бъде важно правилата да могат да се ползват при желание и от субекти, които подлежат на корпоративно данъчно облагане в Съюза, но не отговарят на критериите, които биха ги включили в обхвата на общата рамка.

Бъдещи действия към постигането на ОКООКД

Обсъжданията в Съвета от 2011 г. насам показаха, че тъй като предложението за ОКООКД е изключително амбициозен проект, е малко вероятно то да бъде прието в своята цялост, без да бъде възприет поетапен подход. Различни елементи на проекта (по-специално относно данъчната консолидация) станаха причина за затруднения при обсъжданията и биха могли да забавят напредъка при разискванията по други основни характеристики на системата. За да предотврати това забавяне, в своя план за действие от юни 2015 г. Комисията предложи поетапен подход при въвеждането на ОКООКД. В съответствие с него се предлага работата по частта относно данъчната консолидация да се отложи, докато първо не се постигне съгласие по задължителния набор от правила за общата основа, т.е. общата основа за облагане с корпоративен данък. Това обаче не променя намерението на Комисията да представи двете предложения, т.е. за обща основа за облагане с корпоративен данък и за ОКООКД, едновременно и като част от една обща инициатива. Предложението за ОКООКД от 2011 г., което понастоящем се разглежда в Съвета, ще бъде оттеглено в момента на приемането на новите предложения от Комисията. В тази връзка е от особено значение данъчната консолидация да се запази като основен елемент на инициативата за ОКООКД, тъй като основните данъчни пречки пред дружествата в Съюза могат да бъдат преодоляни най-ефективно в рамките на консолидирана група.

Настоящото предложение за директива е свързано с т.нар. „първа стъпка“ от поетапния подход. Обхватът му се свежда до елементите на общата основа, т.е. правилата за изчисляване на данъчната основа за облагане с корпоративен данък, в това число някои разпоредби срещу избягването на данъци и относно международното измерение на предложената данъчна система. В сравнение с предложението от 2011 г. в настоящото предложение са включени две допълнителни области: предвидени са разпоредби срещу преференциалното данъчно третиране на дълга, както и за свръхприпадаване на разходите за научноизследователска и развойна дейност (НИРД). Предвижда се данъчната консолидация да бъде предмет на отделно предложение за директива

(втората стъпка от подхода), което да бъде разгледано на втори етап, т.е. след като се постигне политическо съгласие относно елементите на общата основа. До тогава предложението за ОКООКД ще продължи да се разглежда от Съвета. С цел да се компенсира временното отсъствие на стимулите, произтичащи от данъчната консолидация, в директивата е включена разпоредба относно механизъм за трансгранично компенсиране на загубите с последващо възстановяване. Това би следвало да остане в сила до въвеждането на общата консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД), което означава, че трансграничното компенсиране на загубите автоматично ще следва от прилагането на правилата.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Подновяването на предложението за ОКООКД е в основата на Съобщението на Комисията относно План за действие за справедлива и ефикасна система за корпоративно данъчно облагане в ЕС (COM (2015) 302)³, който бе приет на 17 юни 2015 г. В плана са определени 5 ключови области за действие. В него се прави преглед на съществуващите политики за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз и се поставя целта за създаване на система за корпоративно данъчно облагане в ЕС, при която печалбите се облагат в юрисдикцията, в която реално се създава стойност. ОКООКД е представена като всеобхватна инициатива, която може да бъде изключително ефективно решение за постигането на по-справедливо и по-ефикасно данъчно облагане.

Освен това подновеното предложение за ОКООКД ще включва разпоредби относно някои от ключовите действия в рамките на инициативата на ОИСП относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби („BEPS“). Тези елементи са включени под формата на минимални стандарти в наскоро приетата Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета⁴ (Директива срещу избягването на данъци). Очаква се елементите срещу избягването на данъци от тази директива да попаднат в обхвата на ОКООКД, но в рамките на нов правен контекст. А именно, правните норми следва да бъдат част от обща за целия ЕС система за корпоративно данъчно облагане и чрез тях да бъдат определени абсолютни правила, а не минимални стандарти.

Настоящата инициатива за подновяване на проекта за ОКООКД заема важно място сред проектите, които Комисията предвижда в областта на справедливото данъчно облагане. Планира се тя да бъде представена пред обществеността заедно с предложението за Директива относно несъответствията при хибридни субекти и инструменти, включващи трети държави (която ще измени Директивата срещу избягването на данъци) и Директива относно уреждането на спорове. Освен това предложението се основава на наскоро приети проекти в данъчната област: в допълнение към Директивата срещу избягването на данъци, измененията на Директивата за дружествата майки и дъщерните дружества (2014 г. и 2015 г.) и предложението за преработка на Директивата относно лихвите и авторските и лицензионните възнаграждения (2011 г.). Инициативата относно Директивата за дружествата майки и дъщерните дружества и някои от измененията на Директивата

³ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 17 юни 2015 г. „Справедлива и ефикасна система за корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз: пет ключови области на действие“ (COM (2015) 302 final).

⁴ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1—14).

относно лихвите и авторските и лицензионните възнаграждения отразяват текущите политически приоритети за укрепване на данъчното законодателство на ЕС срещу практиките на агресивно данъчно планиране.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

ОКООКД е една от инициативите на Комисията за постигане на по-справедливо данъчно облагане, която би допринесла за премахването на пречките, водещи до изкривявания, които възпрепятстват правилното функциониране на вътрешния пазар. Въз основа на това предложението до голяма степен допълва законодателството на равнището на ЕС в областта на дружественото право и широко се вписва в перспективата на проекти, като например Съюза на капиталовите пазари и няколко инициативи в областта на данъчната прозрачност, обмяна на информация и предотвратяването на изпирането на пари.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Настоящото предложение попада в обхвата на член 115 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС). Мерките за сближаване по този член се отнасят пряко до създаването или функционирането на вътрешния пазар.

Подновената инициатива за ОКООКД има за цел да улесни дружествата в рамките на ЕС чрез създаване на единна нормативна уредба за корпоративно данъчно облагане, която да се прилага от данъкоплатците навсякъде във вътрешния пазар и която да подобри стабилността на системата и устойчивостта ѝ спрямо агресивното данъчно планиране. Двете цели оказват пряко и категорично въздействие върху вътрешния пазар, тъй като са насочени именно към премахване на изкривяванията в неговото функциониране.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Инициативата е в съответствие с принципа на субсидиарност.

Въпреки че проблемите и основанията за действие, както е обяснено в предишните раздели, имат различни източници, изглежда, че вредните последици от тях могат да бъдат преодолені ефективно само чрез общо решение: т.е. сближаването на режимите за корпоративно данъчно облагане в Съюза би смекчило пазарните изкривявания чрез изграждането на по-справедлива и по-хармонизирана данъчна среда за стопанската дейност на дружествата. Очевидно е, че за постигането на тази цел е необходимо действие, но не от отделните държави членки по некоординиран начин, а на равнището на Съюза. Планирането и прилагането на инициативи самостоятелно от всяка държава членка ще запази или дори ще влоши сегашното положение, тъй като данъкоплатците ще трябва да продължат да се съобразяват с 28 различни и понякога противоречащи си данъчни системи.

Подновяването на проекта за ОКООКД има за цел да отговори на необходимостта от засилен растеж и създаване на повече работни места във вътрешния пазар, както и да противодейства на практиките на агресивно данъчно планиране. Основният стремеж при всички тези цели е да се преодолеят проблеми, които засягат не само една държава членка, и поради тяхното естество е необходимо да се възприеме общ подход. В тази връзка предприемането на мерки би могло да донесе резултати само ако правилата се прилагат по хармонизиран начин в целия вътрешен пазар. В противен случай разпокъсаността в областта на корпоративното данъчно облагане ще се запази, а по този начин данъчните пречки и практиките на нелоялна данъчна конкуренция ще продължат да се разрастват.

Нещо повече, понастоящем практиките за избягване на данъци се прилагат главно в трансграничен план. Именно взаимодействието между различните системи за данъчно облагане е предпоставка за извършването на злоупотреби или улеснява използването на несъответствията при взаимодействието на националните разпоредби за облагане с корпоративен данък. Освен това фактът, че ЕС е силно интегриран вътрешен пазар, предполага и засилена трансграничната дейност, което допълнително подчертава важността на това да се постигнат координирани решения.

Като се имат предвид мащабът на предложеното действие и неговите последици, заложените в него цели за намаляване на изкривяванията на пазара, породени от сегашното взаимодействие между 28 национални данъчни законодателства, и за създаване на по-благоприятни условия за трансгранични инвестиции в рамките на единния пазар, ще бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза.

Повечето ключови елементи на системата на ОКООКД могат да бъдат реализирани само чрез колективни действия. Несъответствията в правната квалификация на субектите или плащанията например, които водят до двойно данъчно облагане или двойно данъчно необлагане, ще бъдат премахнати в отношенията между дружествата, прилагащи общите правила за корпоративно данъчно облагане. В най-добрия случай самостоятелните действия от страна на държавите членки биха решили тези проблеми единствено на двустранно равнище. Трансграничното компенсиране на загуби принципно би било най-ефективно, ако се предоставя от всички държави членки, макар че двустранният подход като втори най-добър вариант също не бива да се изключва. Случаите на необлагаемо преобразуване на дружества в рамките на групите, премахването на сложното трансферно ценообразуване в групата, както и разпределянето на приходите на равнище група въз основа на формула са въпроси от трансграничен характер, които могат да бъдат разрешени единствено в рамките на общ регламент.

- **Пропорционалност**

Предвидените мерки са както подходящи, така и необходими за постигането на целта. Те не надхвърлят целта за хармонизиране на данъчната основа за облагане с корпоративен данък, което е необходимо условие за преодоляването на установените пречки, изкривяващи функционирането на вътрешния пазар. Освен това подновеният проект за ОКООКД не възпрепятства държавите членки свободно да определят размера на данъчните приходи, необходим за изпълнението на целите на бюджетната им политика. В това отношение той не засяга правото на държавите членки сами да определят ставките на корпоративния данък.

Независимо от постоянните усилия на Комисията да насърчава координирането на националните данъчни практики, очевидно координацията сама по себе си не би била достатъчна за премахването на изкривяванията на вътрешния пазар, свързани с данъчното облагане. Опитът показва, че координацията е бавен процес, а до момента резултатите от предходни подобни инициативи са скромни. Освен това координацията в данъчната област обикновено е целенасочена и се отнася за конкретни въпроси, без да може да обхване широкия набор от проблеми, с които дружествата се сблъскват на вътрешния пазар и които изискват цялостно решение.

В подновения проект се предвижда задължителният обхват на ОКООКД да бъде определен така, че да е насочен само към необходимите категории данъкоплатци, т.е. — групите от дружества над определен размер. Причината за това е, че групите с високи приходи обикновено притежават достатъчно средства, които да им позволят да разработват агресивни стратегии за данъчно планиране.

Следователно предвидените разпоредби не биха надхвърлили необходимото за постигането на целите за по-добро функциониране на вътрешния пазар, залегнали в Договора.

- **Избор на инструмент**

Изкривяванията на вътрешния пазар, посочени по-горе, могат да бъдат преодолені само чрез задължителни правни норми и чрез обща нормативна уредба. Актовете с незадължителна юридическа сила биха били рискован избор, тъй като държавите членки могат да решат да не ги прилагат или биха могли да доведат до некоординирани действия. Подобен резултат би бил крайно нежелателен. Това би породило риск от правна несигурност за данъкоплатците, както и заплахата за постигането на целите за създаване координирана и съгласувана система за корпоративно данъчно облагане в рамките на вътрешния пазар. Също така, тъй като би следвало да се очаква структурата на общата данъчна основа да окаже влияние върху националните бюджети, особено с оглед на формулата за разпределяне, е изключително важно правилата, които определят тази структура, да се прилагат последователно и ефективно. Това е много по-вероятно да се постигне чрез задължително законодателство.

Въз основа на член 115 от ДФЕС *„Съветът с единодушие.... приема директиви относно сближаването на онези разпоредби, предвидени в закони, подзаконови или административни разпоредби на държавите членки, които пряко се отнасят до създаването или функционирането на вътрешния пазар.“* Следователно в Договора се постановява, че при прякото данъчно облагане законодателството е изключително под формата на директиви. Съгласно член 288 от ДФЕС директивата е акт, който обвързва по отношение на постигането на даден резултат от държавите членки, до които е адресиран, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат. В този смисъл директивата следва да бъде от общ характер, тъй като техническите аспекти и детайлите следва да се оставят на преценката на държавите членки.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Комисията проведе обществена консултация, за да даде възможност на всички заинтересовани страни да се включат и да дадат своя принос за подновяването на проекта за ОКООКД. В консултацията взеха участие 175 респонденти. Най-масово е участието на регистрираните сдружения (37 % от отговорите), а след тях се нареждат отделните дружества (32 %), по-голямата част от които са МСП; това разкрива интереса на малките предприятия към предложението.

В зависимост от вида на респондентите бяха изразени различни мнения по въпроса дали въвеждането на ОКООКД е подходящият инструмент за преодоляването на проблема с прехвърлянето на печалби и за намаляване на административната тежест. Въпреки че като цяло предложението се приема положително, неправителствените организации и публичните органи поставят по-голям акцент на въздействието на ОКООКД върху дейностите за данъчно планиране. Дружествата от своя страна подчертават значението на това да се намалят разходите за спазване на изискванията и да се създаде благоприятна за стопанската дейност инвестиционна среда. Те обаче обръщат внимание и на рисковете от по-високи административни разходи, ако в системата преобладават правилата срещу избягването на данъци.

Получените по време на обществената консултация мнения са отразени в оценката на въздействието: препратки към нея са включени в няколко раздела, както и в специално приложение.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Оценката на въздействието включва резултатите от три проучвания.

1. Проучване CORTAX, проведено от Съвместния изследователски център на Европейската комисия Моделът CORTAX представлява модел на общо равновесие, чрез който се оценява ефектът от реформите в корпоративното данъчно облагане в 28-те държави — членки на ЕС, въз основа на подробни данни от различни **източници**.

2. Проучване на Центъра за европейски икономически изследвания (ZEW) относно въздействието на данъчните реформи за преодоляване на преференциалното данъчно третиране на дълга върху цената на капитала и ефективните данъчни ставки Проучването се съсредоточава върху настоящата степен на преференциално данъчно третиране на дълга в системите за корпоративно данъчно облагане на 28-те държави — членки на ЕС, и анализира дали чрез различните възможности за реформа по принцип може да се преодолее преференциалното данъчно третиране на дълга и да се насърчат инвестициите.

3. Проучване на Центъра за европейски икономически изследвания (ZEW) относно въздействието на данъчното планиране върху ефективните данъчни ставки Проучването извежда средните и пределните ефективни данъчни ставки, които отразяват възможността за използване на комплексни стратегии за данъчно планиране от страна на многонационалните дружества, включително използването на преференциални данъчни режими.

- **Оценка на въздействието**

Основният вариант на политиката, който бе разгледан, е предложение за обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък, но последиците от първия етап без консолидация също бяха оценени. Едно от най-важните решения е свързано с обхвата на тази данъчна основа, т.е. за кого ще се прилага тя. Основните разгледани варианти бяха ОКООКД да стане задължителна за всички дружества или само за част от тях. Бяха разгледани различни варианти за разрешаване на проблема с преференциалното данъчно третиране на дълга, породено от действащите данъчни системи. Има две основни възможности за действие: да се даде възможност за приспадане на разходите за финансиране както чрез дълг, така и чрез собствен капитал, или отхвърляне и на двата вида разходи. Що се отнася до стимулите за НИРД, като основни варианти бяха разгледани различни по мащаб данъчни облекчения по отношение на разходите за инвестиции в НИРД.

В резултат на оценката на различните варианти се стигна до следния предпочитан вариант: ОКООКД да бъде задължителна за големите дружества, като същевременно се предоставя данъчно облекчение за растеж и инвестиции и облекчение за разходи за НИРД. Чрез данъчното облекчение за растеж и инвестиции разходите за финансиране чрез дълг и собствен капитал се приспадат в рамките на определени граници с цел да се избегнат злоупотреби и данъчно планиране. Данъчното облекчение за разходи за НИРД има за цел най-малкото да запази съществуващите данъчни стимули относно НИРД.

Анализът показва, че въвеждането на ОКООКД има ясни предимства в сравнение с алтернативния вариант, който не включва никакво действие.

Привеждането в действие на предпочетения вариант се очаква да подобри справедливостта на данъчните системи и да създаде равнопоставени условия в резултат на ефективното премахване на стимулите за агресивното данъчно планиране в ЕС. Това би спомогнало да се гарантира, че дружествата ще плащат полагащия им се справедлив дял от данъчната тежест и би засилило данъчната дисциплина. Освен това трансграничните данъчни пречки ще бъдат ефективно отстранени в рамките на ЕС. Докато данъчната консолидация определено е важен елемент за ограничаването на избягването на данъци, правилата относно общата основа ще сложат край на някои форми на прехвърляне на печалби, като например използването на несъответствията при взаимодействието между данъчните системи. Изкривяванията при взимането на решенията за финансиране на дружествата биха били смекчени благодарение на данъчното облекчение за растеж и инвестиции, което осигурява равнопоставеност при третирането на финансирането чрез дълг и чрез собствен капитал. Данъчните стимули за НИРД не само се запазват, но също така се подобряват и рационализират.

Очакваните икономически ползи от предложението са положителни. Наличието на обща основа за облагане с корпоративен данък, предлагаща трансгранично компенсирание на загубите и данъчно облекчение за растеж и инвестиции, би довело до ръст на инвестициите и заетостта съответно в размер до 3,6 % и 0,5 %. Растежът като цяло би нараснал с до 1,3 %. Очаква се разходите за спазване на изискванията да намалее, особено при въвеждането на системата за ОКООКД (10 % по отношение на времето и 2,5 % по отношение на разходите за спазване на изискванията). Разходите за учредяване на дъщерно дружество биха намалели с до 67 %, улеснявайки трансграничната дейност на дружествата (включително на МСП).

При предпочетения вариант не се очаква съответно въздействие върху околната среда. Социалното въздействие също ще бъде ограничено.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Разходите за спазване на изискванията пораждаат значителна тежест за дружествата и намаляването им ще бъде съществено предимство при прилагането на ОКООКД. Предвижда се разходите за спазване на изискванията за големите дружества да бъдат около 2 % от платените данъци, а за МСП — около 30 % от платените данъци. Очаква се разходите за спазване на изискванията да бъдат по-високи при трансгранична дейност и при увеличаване на броя на дъщерните дружества. Данните от данъчните реформи показват, че след кризата са проведени редица реформи в областта на корпоративното данъчно облагане и голяма част от мерките са били насочени към укрепване на международната рамка за борба срещу злоупотребите. В този контекст намаляването на разходите за спазване на изискванията при учредяването на нови дъщерни дружества е едно съществено преимущество — времето за учредяване на ново дъщерно дружество в държава членка се очаква да намалее с 62 — 67 %. От гледна точка конкретно на нееднократните разходи, т.е. като се изключат еднократните разходи по прехвърляне, според оценката на въздействието се очаква след въвеждането на ОКООКД времето, изразходвано за дейности с цел спазване на законодателството, да намалее с 8 %. Въз основа на тези намаления би могло да се направи приблизително изчисление на общите икономии на разходи, до които може да доведе системата за ОКООКД. Ако 5 % от средните предприятия разширят дейността си в чужбина, може да се очакват еднократни икономии на разходи от около 1 милиард евро. Ако всички

многонационални дружества прилагат ОКООКД, нееднократните разходи за спазване на изискванията биха могли да намалееят с около 0,8 милиарда евро.

Данъчните администрации ще имат полза от намаляването на случаите на трансферно ценообразуване и на трудностите, свързани с тях, дотолкова, доколкото с данъчните дела на една група от дружества се занимава най-вече администрацията на държавата членка, в която дружеството майка е местно лице. От друга страна, докато ОКООКД не стане задължителна за всички дружества, националните администрации ще имат допълнителни разходи за спазване на изискванията поради необходимостта да поддържат две паралелни системи.

За да се постигне целта за повишаване на справедливостта на данъчната система по пропорционален начин, в предпочитания вариант за въвеждане на ОКООКД се предлага тя да стане задължителна само за част от дружествата в зависимост от техния размер. По този начин микропредприятията, а също и МСП са освободени от задължителното прилагане на ОКООКД. Ограничаването на задължителния обхват на ОКООКД така, че да включва само групите с консолидиран оборот на групата от над 750 милиона евро, е продиктувано от стремежа да се обхване по-голямата част (около 64 %) от оборота, реализиран от групите, като в същото време се ограничи рискът от включване на групи, които са изцяло национални. Прагът е съобразен с подхода, възприет при други инициативи на ЕС срещу избягването на данъци. В същото време предложението дава възможност на дружествата, за които прилагането на ОКООКД не е задължително, да участват в системата на ОКООКД. Това осигурява максимална гъвкавост за МСП и микропредприятията, като им предлага да се възползват от предимствата на ОКООКД, без тя да е задължителна за този вид предприятия.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото предложение за директива няма отражение върху бюджета за Европейския съюз.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Комисията ще направи преглед на прилагането на настоящата директива пет години след влизането ѝ в сила и ще представи доклад за това на Съвета. Държавите членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

Вж. съображение 22.

- **Подробно разяснение на конкретни разпоредби на предложението**

Настоящото предложение представлява „първата стъпка“ (обща основа за облагане с корпоративен данък) в рамките на двустепенния подход при въвеждането на обща за целия ЕС система за корпоративно данъчно облагане. В него се установяват общи правила за изчисляване на общата основа за облагане с корпоративен данък на дружествата и местата на стопанска дейност в Съюза.

- **Обхват:** за разлика от предложението от 2011 г., в което бе определена доброволна система за всички, настоящата директива ще бъде задължителна за дружествата, принадлежащи към групи над определен размер. Критерият за определянето на праг въз основа на размера ще бъде свързан с общите консолидирани приходи на групите, представляващи консолидирани финансови отчети. Освен това, за да се постигне необходимата съгласуваност между двете стъпки (т.е. между общата основа за облагане с корпоративен данък и ОКООКД), дружествата ще трябва да отговарят на условията за консолидация, за да попаднат в задължителния обхват на общата основа. Така ще се гарантира, че след като цялостната инициатива бъде реализирана с приемането на частта относно консолидацията и на формулата за разпределяне, всички данъкоплатци, попадащи в обхвата на системата за общата основа, автоматично ще преминат към схемата за ОКООКД. Ако желаят, дружествата, които не отговарят на тези условия, също ще имат възможността да се възползват от тези общи правила.
- **Определение за място на стопанска дейност:** определението на понятието за място на стопанска дейност в настоящата директива до голяма степен се доближава до препоръчителното определение за място на стопанска дейност, формулирано след проекта BEPS и включено в Модела на данъчна конвенция на ОИСР. За разлика от предложението от 2011 г. преразгледаното определение обхваща само местата на стопанска дейност, намиращи се в рамките на Съюза и принадлежащи към данъкоплатци, които са местни лица за данъчни цели в Съюза. Целта е да се гарантира еднакво разбиране на понятието от всички засегнати данъкоплатци и да се изключи възможността за несъответствия, дължащи се на разнородни определения. Не бе сметнато за необходимо да се формулира общо определение за място на стопанска дейност, намиращо се в трета държава, или намиращо се в Съюза, но принадлежащо към данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в трета държава. По този начин въпросите, свързани с трети държави, ще се уреждат от двустранните спогодби за избягване на двойното данъчно облагане и националното законодателство.
- **Данъчна основа:** определена е широка данъчна основа. Всички приходи следва да подлежат на данъчно облагане, освен ако изрично не са освободени от данък. С цел да се предотврати двойното данъчно облагане на преките чуждестранни инвестиции доходите под формата на дивиденди или постъпления от продажбата на акции, държани в дружество извън групата, ще бъдат освободени по отношение на дяловите участия от минимум 10 процента. Аналогично печалбите на местата на стопанска дейност също ще бъдат освободени от данък в държавата на главното управление.

От **облагаемите приходи** ще се приспадат разходите за дейността и някои други елементи. В новото предложение за обща основа за облагане с корпоративен данък списъкът на неподлежащите на приспадане разходи от предложението от 2011 г. се запазва, като с оглед на последователността са въведени някои изменения. За да се стимулират иновациите в икономиката, в допълнение към благоприятния режим за НИРД в предложението от 2011 г., в настоящата подновена инициатива ще бъде въведено **свърхприспадане на разходите за НИРД**. Основният принцип относно приспадането на разходи за НИРД, застъпен в посоченото предложение, ще продължи да се прилага; по този начин разходите за НИРД ще бъдат изцяло отчетени през годината, през

която е направен разходът (с изключение на недвижимото имущество). В допълнение към това данъкоплатците ще имат право на годишно свръхприспадане от 50 % от разходите за НИРД, ако те са в размер до 20 000 000 EUR. Когато разходите за НИРД надвишават 20 000 000 EUR, данъкоплатците могат да приспаднат 25 % от размера на превишението.

Като се има предвид, че една от основните инициативи в областта на политиката, свързани с функционирането на единния пазар, е да се подпомогне предприемачеството сред малките и иновативните предприятия, подновеното предложение за обща данъчна основа за облагане с корпоративен данък предлага **по-голямо свръхприспадане за малки стартиращи дружества**, които нямат свързани дружества и се характеризират с висока степен на иновативност (категория, която ще обхваща по-специално стартиращите дружества). Това означава, че данъкоплатците, които съгласно директивата отговарят на условията за стартиращи дружества, могат да приспаднат 100 % от разходите си за НИРД, при условие че те не надвишават 20 000 000 EUR и данъкоплатците нямат свързани дружества.

- **Правило за ограничаване на приспадането на лихви:** това е ново правило (липсва в предложението от 2011 г.), което е предвидено в Директивата срещу избягването на данъци и чието включване като част от инициативата относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби („BEPS“) бе подробно анализирано. Чрез него се ограничава възможността за приспадане на разходи за лихви (и други финансови разходи) с цел да се предотвратят практиките на прехвърляне на печалби към държави с ниски данъци. Съгласно правилото се предвижда възможността за пълно приспадане на разходите за лихви (и на други финансови разходи), доколкото те могат да бъдат приспаднати от облагаемите приходи от лихви (и други финансови приходи). Всяко превишение на лихвените разходи ще подлежи на ограничения при приспадането, които ще бъдат определени въз основа на облагаемата печалба на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизация (EBITDA).
- **Данъчно облекчение за растеж и инвестиции (ДОРИ):** подновената инициатива има за цел да преодолее различното третиране, при което лихвите по заемите подлежат на приспадане (с някои ограничения) от общата основа на данъкоплатците, докато това не се отнася за разпределената печалба. В резултат на това финансирането чрез дълг получава абсолютно предимство в сравнение с финансирането чрез собствен капитал. С оглед на рисковете, които тази ситуация създава по отношение на задлъжнялостта на дружествата, подновеното предложение за обща основа за облагане с корпоративен данък ще включва правило против преференциалното данъчно третиране на дълга с цел настоящата нормативна уредба, която не насърчава финансирането чрез собствен капитал, да стане по-неутрална. На данъкоплатците ще бъде предоставено данъчно облекчение за растеж и инвестиции, съгласно което те ще могат да приспаднат увеличението на собствения капитал от данъчната си основа при определени условия, като например мерки срещу потенциални верижни ефекти и правила срещу избягването на данъци. В рамките на прегледа на общата данъчна основа Комисията обстойно ще анализира функционирането на ДОРИ с оглед на евентуални корекции в определението и параметрите му.
- **Амортизация:** основната идея на правилото от предложението от 2011 г., според което дълготрайните активи подлежат на амортизация за данъчни цели,

остава същата, с някои изключения. Същевременно сега още повече активи ще подлежат на индивидуална амортизация, тъй като дълготрайните материални активи със среден живот са изключени от общата система.

- **Загуби:** както бе предвидено и в предложението от 2011 г., данъкоплатците имат възможност да пренасят загуби към следващи периоди за неопределен срок и без ограничения по отношение на подлежащата на приспадане сума на година. В директивата се прави връзка между правилата за ограничаване на приспадането на лихвите и данъчното третиране на загубите. Бе избрана политика, съгласно която да се разработи високоефективно правило за ограничаване на приспадането на лихвите, така че всички суми, отговарящи на условията за загуба, да отразяват резултатите от търговската дейност. Освен това правилото бе подсилено с разпоредба срещу злоупотребите, чиято цел е да предотврати опитите за заобикаляне на правилата за приспадане на загуби чрез закупуване на дружества с отрицателен финансов резултат.

Временно компенсиране на загуби с последващо възстановяване: с цел частично да се компенсира отсъствието по време на първата стъпка на ползите, произтичащи от трансграничната данъчна консолидация, ще бъде предвидена възможност за приспадане на загубите, понесени от пряко дъщерно дружество или място на стопанска дейност, намиращо се в друга държава членка, при строго определени условия. Това облекчение ще има временен характер, тъй като дружеството майка ще прибавя обратно към данъчната си основа съобразно размера на приспаднатите преди това загуби всички последващи печалби, реализирани от преките му дъщерни дружества или места на стопанска дейност. Освен това, ако възстановяването не се осъществи в рамките на определен брой години, приспаднатите загуби така или иначе ще бъдат върнати автоматично.

- **Мерки срещу избягването на данъци:** както и в предложението от 2011 г., се предвижда системата да включва набор от правила срещу избягването на данъци. Общото правило за борба със злоупотребите (ОПБЗ) е изготвено в съответствие с текстовете, включени в Директивата срещу избягването на данъци, и е придружено от мерки за ограничаване на конкретни форми на избягване на данъци. За да се предотвратят проявите на дискриминация, ще бъде от решаващо значение да се гарантира в практически план, че ОПБЗ се прилага по хармонизиран начин на национално равнище, в рамките на Съюза, както и по отношение на трети държави, така че обхватът и резултатите от прилагането му в национален и в трансграничен мащаб да не се различават.

Що се отнася до **специфичните мерки срещу избягването на данъци**, обикновено е необходимо да се определи размерът на данъчното облагане от другата страна на границата, за да се прецени дали данъкоплатецът дължи данък върху доходите, реализирани в чужбина. Правилата включват клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит, насочена към някои видове доходи, реализирани в трета държава. Целта на клаузата е да гарантира, че приходите, обложени в трета държава с данък под определен размер, подлежат на данъчно облагане в Съюза. Законодателството за контролираните чуждестранни дружества (КЧД) до голяма степен се позовава на правилото в Директивата срещу избягването на данъци, като стремежът е обложените с ниски данъци доходи на контролираните дъщерни дружества да се преразпределят към дружеството майка, за да се предотврати прехвърлянето на печалби. Правилата за КЧД обхващат печалбите на местата на стопанска

дейност, когато тези печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца.

- **Несъответствия при хибридни субекти и инструменти:** като се има предвид, че несъответствията се пораждат от националните различия в правната квалификация на някои видове субекти или финансови плащания, такива несъответствия по принцип не би следвало да възникват сред дружества, които прилагат общите правила за изчисляване на данъчната си основа. Тъй като има вероятност несъответствията да продължат при взаимодействието между нормативната уредба относно общата основа и националните системи за корпоративно данъчно облагане или тези на трети държави, в настоящата директива се определят правила, съгласно които една от двете юрисдикции, между които има несъответствие, може да откаже приспадането на дадено плащане или да гарантира, че съответният приход е включен в общата основа.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

относно обща основа за облагане с корпоративен данък

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁵,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁶,

като действа в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Дружествата, желаещи да извършват трансгранична дейност в рамките на Съюза, срещат сериозни пречки и се сблъскват с пазарни изкривявания поради наличието и взаимодействието на 28 разнородни системи за корпоративно данъчно облагане. Освен това с течение на времето структурите за данъчно планиране стават все по-сложни, тъй като се развиват в различни юрисдикции и успяват да се възползват от техническите аспекти на данъчната система или от несъответствията между две или повече данъчни системи с цел намаляване на данъчните задължения на дружествата. Въпреки че при тези ситуации се открояват слабости, които са напълно различни по своето естество, и двата вида проблеми създават пречки, които възпрепятстват правилното функциониране на вътрешния пазар. Затова действията за преодоляването на тези проблеми следва да бъдат насочени и към двата вида пазарни несъвършенства.
- (2) За да се подпомогне правилното функциониране на вътрешния пазар, средата за корпоративно данъчно облагане в Съюза следва да бъде съобразена с принципа, че дружествата следва да плащат своя справедлив дял от данъците в юрисдикцията(-ите), където са реализирани печалбите им. Поради това е необходимо да се разработят механизми, които не позволяват на дружествата да се възползват от несъответствията между националните данъчни системи, за да намаляват данъчните си задължения. Същевременно е важно растежът и икономическото развитие на вътрешния пазар да се стимулират чрез улесняване на трансграничната търговия и корпоративните инвестиции. За тази цел е необходимо да се елиминира рискът както от двойно данъчно облагане, така и от двойно данъчно необлагане в Съюза чрез премахване на различията при взаимодействието на националните системи за корпоративно данъчно облагане.

⁵ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁶ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

Същевременно, за да развият търговската си дейност и да я разширяват през границите в рамките на Съюза, дружествата се нуждаят от лесно приложима данъчна и нормативна уредба. В този контекст е нужно всички оставащи случаи на дискриминация също да бъдат премахнати.

- (3) Както е посочено в предложението за Директива на Съвета относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) от 16 март 2011 г.⁷, създаването на система за корпоративно данъчно облагане, в която Съюзът се разглежда като единен пазар за целите на изчисляването на основата за облагане на дружествата с корпоративен данък, ще улесни трансграничната дейност на дружествата, които са местни лица в Съюза, и ще способства за постигането на целта той да се превърне в по-конкурентно направление за инвестициите на международно равнище. В предложението за ОКООКД от 2011 г. акцентът бе поставен върху целта да се улесни разширяването на търговската дейност на дружествата в рамките на Съюза. В допълнение към тази цел следва да се има предвид също, че ОКООКД може да бъде високоефективен инструмент за подобряване на функционирането на вътрешния пазар посредством противодействието на схемите за избягване на данъци. В този контекст инициативата за ОКООКД следва да бъде подновена, за да може усилията да се насочат в еднаква степен и към двата аспекта — както към улесняването на стопанската дейност, така и към ролята, която инициативата играе в борбата с избягването на данъци. Този подход ще послужи най-добре на целта за премахване на изкривяванията във функционирането на вътрешния пазар.
- (4) Като се има предвид необходимостта от бърза реакция, за да се осигури правилното функциониране на вътрешния пазар чрез превръщането му, от една страна, в по-благоприятно за търговията и инвестициите място, а от друга — в по-устойчив по отношение на схемите за избягване на данъци пазар, е необходимо амбициозната инициатива за ОКООКД да бъде разделена на две отделни предложения. На първия етап следва да се приемат правилата за общата основа за облагане с корпоративен данък, а впоследствие, на втория етап, да се разгледа частта относно консолидацията.
- (5) Много структури за агресивно данъчно планиране са склонни да оперират в трансграничен контекст, което означава, че участващите в тях групи от дружества разполагат с минимум ресурси. Въз основа на това и поради съображения, свързани с принципа за пропорционалност, правилата за общата основа следва да бъдат задължителни само за дружествата, принадлежащи към групи със значителен размер. За тази цел ще бъде определен праг за размера въз основа на общия консолидиран приход на групите, представляващи консолидирани финансови отчети. Освен това, за да се осигури съгласуваност между двата етапа на инициативата за ОКООКД, правилата относно общата основа следва да бъдат задължителни за дружества, биха били считани за група, ако инициативата би била реализирана в своята цялост. С цел по-добре да се изпълни целта за улесняване на търговията и инвестициите в рамките на вътрешния пазар, от правилата за общата основа за облагане с корпоративен данък следва да могат да се възползват и дружествата, които не отговарят на критериите, при желание от тяхна страна.

⁷

⁷Предложение за Директива на Съвета относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък COM (2011) 121 окончателен/2 от 3.10.2011 г.

- (6) Необходимо е да се определи понятието за място на стопанска дейност, намиращо се в Съюза и принадлежащо към данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в Съюза. Целта е да се осигури еднакво разбиране на понятието от всички засегнати данъкоплатци и да се изключи възможността за несъответствия, дължащи се на разнородни определения. За разлика от това, формулирането на общо определение за място на стопанска дейност, намиращо се в трета държава или намиращо се в Съюза, но принадлежащо към данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в трета държава, не следва да се смята за съществено. Поради сложното им взаимодействие с международните споразумения решаването на тези въпроси следва да се търси чрез двустранни данъчни спогодби и чрез националното законодателство.
- (7) За да се смекчат рисковете от избягване на данъци, което води до изкривено функциониране на вътрешния пазар, общата основа за облагане с корпоративен данък следва да бъде широка. Въз основа на това съображение всички приходи следва да бъдат облагаеми, освен ако изрично не са освободени от данъчно облагане. Що се отнася до дяловите участия от минимум 10 %, доходите под формата на дивиденди или постъпления от продажбата на акции, държани в дружество извън групата, следва да бъдат освободени, за да се предотврати двойното данъчно облагане на преките чуждестранни инвестиции. Аналогично печалбите на местата на стопанска дейност също следва да бъдат освободени от данък в държавата на главното управление. Също така се смята, че освобождаването на доходи, реализирани в чужбина, дава отговор на потребността на дружествата от опростяване. Предоставяйки данъчни облекчения за двойното данъчно облагане, повечето държави членки понастоящем освобождават дивидентите и постъпленията от продажба на акции, като така се избягва необходимостта от изчисляване на правото на данъкоплатеца на данъчен кредит за данъците, платени в чужбина, по-специално в случаите, когато за това право трябва да се вземе предвид корпоративният данък, платен от дружеството, разпределящо дивидентите.
- (8) От облагаемите приходи следва да се приспадат разходите за дейността и някои други елементи. Подлежащите на приспадане разходи за дейността по принцип следва да включват всички разходи, свързани с продажбите, както и разходите, свързани с реализиране, поддържане или обезпечаване на доход. В подкрепа на иновациите в икономиката и с цел модернизиране на вътрешния пазар следва да се предвиди приспадане за разходите за научноизследователска и развойна дейност, включително свръхприспадане, като тези разходи следва да бъдат изцяло отчетени през годината, в която са направени (с изключение на недвижимото имущество). Малките стартиращи дружества, които нямат свързани дружества и които се характеризират с висока степен на иновативност (категория, която ще обхваща по-специално стартиращите дружества), следва също да бъдат подпомогнати чрез по-голямо свръхприспадане на разходите за научноизследователска и развойна дейност. За да се гарантира правна сигурност, следва да се изготви списък на неподлежащите на приспадане разходи.
- (9) Последните тенденции в областта на международното данъчно облагане показваха, че в стремежа да намалят данъчните си задължения в световен мащаб, многонационалните групи от дружества във все по-голяма степен използват схеми за избягване на данъци, което води до свиване на данъчната основа и до прехвърляне на печалби чрез прекомерни лихвени плащания. С цел недопускане на такива практики е необходимо приспадането на разходи за лихви (и други

финансови разходи) да бъде ограничено. В този контекст възможността за приспадане на разходи за лихви (и други финансови разходи) следва да се допуска без ограничения само доколкото тези разходи могат да бъдат прихванати от облагаемите приходи от лихви (и други финансови приходи). Всяко превишение на лихвените разходи следва да подлежи на ограничения по отношение на приспадането, които ще бъдат определени въз основа на облагаемата печалба на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизация („EBITDA“).

- (10) Фактът, че лихвите, платени по заеми, подлежат на приспадане от данъчната основа на данъкоплатеца, докато това не се отнася за разпределената печалба, дава абсолютно предимство на финансирането чрез дълг спрямо финансирането чрез собствен капитал. Като се имат предвид рисковете, които това създава за задлъжнялостта на дружествата, от решаващо значение е да се предвидят мерки, които да неутрализират ефекта от съществуващото неблагоприятно третиране на финансирането със собствен капитал. В този контекст се предвижда на данъкоплатците да бъде предоставено данъчно облекчение за растеж и инвестиции, съгласно което увеличението на собствения капитал следва да подлежат на приспадане от данъчната основа на данъкоплатеца при определени условия. Ето защо би било от съществено значение да се гарантира, че системата няма да бъде подложена на въздействието на верижни ефекти, като за тази цел ще бъде необходимо данъчната стойност на дяловите участия на данъкоплатеца в свързани дружества да се изключи. В заключение, за да бъде схемата на данъчното облекчение достатъчно надеждна, ще бъде необходимо да се определят и правила срещу избягването на данъци.
- (11) Дълготрайните активи следва да подлежат на амортизация за данъчни цели с някои изключения. Въпреки че свръхдълготрайните материални активи и материалните активи със среден живот, както и нематериалните активи следва да подлежат на индивидуална амортизация, всички останали амортизируеми активи следва да бъдат групирани. Общата амортизация опростява нещата както за данъчните органи, така и за данъкоплатците, тъй като се избягва необходимостта от изготвянето и поддържането на списък за всеки отделен вид дълготраен актив и полезния му живот.
- (12) С цел да се противодейства на прехвърлянето на пасивни (главно финансови) приходи извън дружествата, облагани с високи данъци, следва да се предполага, че всички загуби, които тези дружества понасят в края на данъчната година, съответстват основно на резултатите от търговска дейност. На тази основа на данъкоплатците следва да се предостави възможността да пренасят загуби към следващи периоди за неопределен срок и без ограничения по отношение на подлежащата на приспадане сума на година. Тъй като пренасянето на загуби към следващи периоди цели да се гарантира, че данъкоплатецът се облага върху действителните си доходи, няма основание периодът на пренасяне да бъде ограничен. Що се отнася до възможността за пренасяне на загуби към минали периоди, такова правило не е необходимо, тъй като това е относително рядко срещан случай в практиката на държавите членки и може да доведе до прекомерно усложняване. Освен това следва да се предвиди разпоредба за борба със злоупотребите с цел предотвратяване, възпрепятстване или противодействие на опитите за заобикаляне на правилата за приспадане на загуби чрез закупуване на дружества с отрицателен финансов резултат.

- (13) За да се подобри състоянието на паричните потоци на дружествата — например чрез компенсиране на първоначалните загуби в държава членка с печалбите, реализирани в друга държава членка — и за да се насърчи трансграничното разширяване в рамките на Съюза, данькоплатците следва да имат право временно да вземат предвид загубите, понесени от техните преки дъщерни дружества и места на стопанска дейност, намиращи се в други държави членки. За тази цел дружеството майка или главното управление, намиращо се в дадена държава членка, следва да има право да приспадне от данъчната си основа през определена данъчна година пропорционално на своето участие загубите, понесени през същата данъчна година от преките му дъщерни дружества или места на стопанска дейност, намиращи се в други държави членки. Впоследствие от дружеството майка ще се изисква да прибави обратно към данъчната си основа съобразно размера на приспаднатите преди това загуби всички последващи печалби, реализирани от преките му дъщерни дружества или места на стопанска дейност. Тъй като защитата на националните данъчни приходи е от съществено значение, приспаднатите загуби следва автоматично да се прибавят обратно, ако все още не са прибавени след изтичането на определен брой години или ако дружеството вече не отговаря на критериите за пряко дъщерно дружество или място на стопанска дейност.
- (14) За да се избегне свиването на данъчната основа на юрисдикциите с по-високи данъци чрез прехвърляне на печалби посредством завишени трансферни цени към държави с по-ниски данъци, сделките между данькоплатеца и неговите свързани дружества следва да подлежат на корекции на цените въз основа на общоприложимия принцип на сделките между несвързани лица.
- (15) От решаващо значение е да се разработят подходящи мерки срещу избягването на данъци с цел да се укрепи устойчивостта на правилата относно общата основа срещу практиките на агресивно данъчно планиране. По-конкретно, системата следва да включва общо правило за борба със злоупотребите (ОПБЗ), придружено от мерки за ограничаване на конкретни форми на избягване на данъци. Като се има предвид, че предназначението на ОПБЗ е преодоляване на практиките за данъчни злоупотреби, които все още не са предмет на специални разпоредби, това правило запълва съществуващи празноти, което не би следвало да се отрази на приложимостта на конкретните правила срещу избягването на данъци. В рамките на Съюза ОПБЗ следва да се прилага за привидни договорености. Освен това е важно да се гарантира, че ОПБЗ се прилага хармонизирано в национален контекст, в трансграничен контекст в рамките на Съюза и в трансграничен контекст по отношение на дружества, установени в трети държави, така че обхватът и резултатите от прилагането му да не се различават.
- (16) Що се отнася до специалните мерки срещу избягването на данъци, обикновено е необходимо да се определи размерът на данъчното облагане от другата страна на границата, за да се прецени дали данькоплатецът дължи данък върху доходите, реализирани в чужбина. Това би осигурило равнопоставеност по отношение на размера на данъците и конкуренцията в рамките на вътрешния пазар, както и защита на пазара от свиване на данъчната основа спрямо трети държави. В този контекст е необходимо да бъде предвидена клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит, насочена към някои видове доходи, реализирани в трета държава, като например разпределена печалба и постъпления от продажба на акции, за да се гарантира, че приходите, обложени в

трета държава с данък под определен размер, подлежат на данъчно облагане в Съюза. Законодателството за контролираните чуждестранни дружества (КЧД) също е жизненоважен елемент от системата за корпоративно данъчно облагане, тъй като чрез него обложените с ниски данъци приходи на контролираните дъщерни дружества се преразпределят към дружеството майка, за да се предотврати прехвърлянето на печалби. Поради това е необходимо обхватът на правилата за КЧД да се разшири, така че да обхване и печалбите на местата на стопанска дейност, когато тези печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца.

- (17) Тъй като несъответствията при хибридни субекти и инструменти обикновено водят до двойно приспадане (т.е. приспадане и в двете държави) или приспадане на дохода в едната държава, без да е включен в данъчната основа в другата държава, това се отразява върху вътрешния пазар, като изкривява неговите механизми и създава празноти, благодарение на които практиките за избягване на данъци се разрастват. Като се има предвид, че несъответствията се пораждат от националните различия в правната квалификация на някои видове субекти или финансови плащания, по принцип такива несъответствия не възникват сред дружества, които прилагат общи правила при изчисляването на данъчната си основа. Несъответствията обаче биха продължили да съществуват при взаимодействието между нормативната уредба за общата основа и националните системи за корпоративно данъчно облагане или тези на трети държави. За да се неутрализира ефектът от договореностите, които включват несъответствия при хибридни субекти и инструменти, е необходимо да се определят правила, чрез които една от двете юрисдикции, между които се проявява несъответствие, да отказва приспадането на плащане или да гарантира, че съответният приход е включен в основата за облагане с корпоративен данък.
- (18) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁸ бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните. При всяка обработка на лични данни, извършвана в рамките на настоящата директива, трябва да се спазват също така приложимите национални разпоредби за защита на данните, с които се прилага Директива 95/46/ЕО⁹, която ще бъде заменена с Регламент (ЕС) 2016/679¹⁰, и разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001¹¹.
- (19) За да се допълнят или изменят някои несъществени елементи на настоящата директива, на Комисията следва да бъде делегирано правомощие за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на

⁸ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁹ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.1.1995 г., стр. 31).

¹⁰ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

¹¹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1—22).

Европейския съюз по отношение на: i) отчитането на промените в законодателството на държавите членки относно правната форма на дружествата и корпоративното данъчно облагане и съответно изменение на приложения I и II; ii) формулирането на допълнителни определения; iii) приемането на подробни правила срещу избягването на данъци в редица специфични области, свързани с данъчното облекчение за растеж и инвестиции; iv) по-подробно определяне на понятията за правна и икономическа собственост на отдадени на лизинг активи; v) изчисляване на капитала и лихвите при лизингови плащания и амортизируемата стойност на отдадени на лизинг активи; и vi) по-точно определяне на категориите дълготрайни активи, подлежащи на амортизация. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

- (20) С цел да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящата директива на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия ежегодно да приема списък с правните форми на дружества от трети държави, които са сходни с правните форми, изброени в приложение I. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹².
- (21) Тъй като целите на настоящата директива, а именно да се подобри функционирането на вътрешния пазар чрез борба с практиките за избягване на данъци на международно равнище и да се улеснят дружествата при разширяването на трансграничната им дейност в рамките на Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, действащи самостоятелно и по различен начин, тъй като за постигането на целите са необходими съгласувани действия, но могат, поради факта, че директивата е насочена към слабостите във вътрешния пазар, произхождащи от взаимодействието между различните национални данъчни правила, които оказват въздействие върху вътрешния пазар и възпрепятстват трансграничната дейност, да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. Съгласно принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели, особено като се има предвид, че задължителният ѝ обхват е ограничен до групи над определен размер.
- (22) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г.¹³ държавите членки поеха ангажимент в обосновани случаи да прилагат към нотификацията за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните

¹² Регламент (ЕС) №182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр.13).

¹³ Съвместна политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи (ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14).

инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.

- (23) От Комисията следва да се изиска да направи преглед на прилагането на настоящата директива пет години след влизането ѝ в сила и да докладва за това на Съвета. От държавите членки следва да се изиска да съобщят на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1 *Предмет*

1. С настоящата директива се установява система за данъчно облагане на определени дружества чрез обща основа и се определят правила за изчисляването на тази основа.
2. Дружество, което прилага разпоредбите на настоящата директива, престава да бъде обект на националното законодателство за корпоративно данъчно облагане по отношение на всички аспекти, уредени с настоящата директива, освен ако не е предвидено друго.

Член 2 *Обхват*

1. Разпоредбите на настоящата директива се прилагат по отношение на дружество, учредено съгласно законодателството на държава членка, включително местата му на стопанска дейност в други държави членки, ако дружеството отговаря на всички изброени по-долу условия:
 - а) то приема една от правните форми, изброени в приложение I;
 - б) то подлежи на облагане с един от корпоративните данъци, изброени в приложение II, или с подобен данък, въведен впоследствие;
 - в) то принадлежи към консолидирана група за целите на финансовата отчетност, чиито общи консолидирани приходи надвишават 750 000 000 EUR през финансовата година, предхождаща съответната финансова година;
 - г) то отговаря на условията за дружество майка или дъщерно дружество, отговарящо на критериите, както е посочено в член 3, и/или има едно или повече места на стопанска дейност в други държави членки, както е посочено в член 5.
2. Настоящата директива се прилага също и за дружество, учредено съгласно законодателството на трета държава, по отношение на местата му на стопанска дейност, намиращи се в една или повече държави членки, ако дружеството отговаря на условията по параграф 1, букви б) — г).

Що се отнася до това дали дружеството отговаря на условието по параграф 1, буква а), достатъчно е правната форма на дружеството в трета държава да бъде сходна с една от правните форми, посочени в приложение I. За целите на параграф 1, буква а) Комисията ежегодно приема списък с правните форми на дружествата от трети държави, които са сходни с правните форми, посочени в приложение I. Посоченият акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 68, параграф 2. Фактът, че дадена правна форма на дружество в трета държава не е включена в този списък, не изключва прилагането на разпоредбите на настоящата директива към тази правна форма.

3. Дружество, което отговаря на условията по параграф 1, букви а) и б), но не отговаря на условията по букви в) или г) от посочения параграф, може да избере, включително по отношение на местата си на стопанска дейност, намиращи се в други държави членки, да прилага правилата на настоящата директива за период от пет данъчни години. Този срок се удължава автоматично за последващи периоди от пет данъчни години, освен ако не е подадено уведомление за прекратяване, както е посочено в член 65, параграф 3. Спазването на условията по параграф 1, букви а) и б) важи при всяко следващо удължаване.
4. Разпоредбите на настоящата директива не се прилагат по отношение на корабоплавателните дружества, за които се прилага специален данъчен режим. Корабоплавателните дружества, за които се прилага специален данъчен режим, се вземат предвид за целите на определянето на дружествата, които са членове на една и съща група, както е посочено в член 3.
5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 66 за изменение на приложения I и II с цел да се отчетат промените в законодателствата на държавите членки по отношение на правната форма на дружествата и корпоративните данъци.

Член 3

Дружество майка и дъщерни дружества, отговарящи на критериите

1. Дъщерно дружество, отговарящо на критериите, означава всяко пряко дъщерно дружество и дъщерно дружество от по-ниско йерархично ниво, в които дружеството майка притежава следните права:
 - а) то има право да упражнява над 50 % от правата на глас; както и
 - б) то има право на собственост върху над 75 % от капитала на дъщерното дружество или притежава над 75 % от правата на участие в разпределението на печалбата.
2. За целите на изчисляването на праговете, посочени в параграф 1, по отношение на дъщерните дружества от по-ниско йерархично ниво се прилагат следните правила:
 - а) след като бъде достигнат прагът за правата на глас по отношение на дъщерното дружество, се смята, че дружеството майка притежава 100 % от тези права;
 - б) правото на участие в разпределението на печалбата и на собственост на капитала се изчислява, като се умножат дяловете, притежавани пряко или

косвено в дъщерните дружества от всяко йерархично ниво. При изчислението се вземат предвид и правата на собственост, които възлизат на 75 % или по-малко, притежавани пряко или косвено от дружеството майка, включително правата в дружества, които са местни лица на трета държава.

Член 4 *Определения*

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „данъкоплатец“ означава дружество, което отговаря на условията по член 2, параграф 1 или 2 или което е избрало да прилага разпоредбите на настоящата директива в съответствие с член 2, параграф 3;
- (2) „лице, което не е данъкоплатец“ означава дружество, което не отговаря на условията по член 2, параграф 1 или 2 и което не е избрало прилага разпоредбите на настоящата директива в съответствие с член 2, параграф 3;
- (3) „данъкоплатец, който е местно лице“ означава данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в държава членка;
- (4) „данъкоплатец, който не е местно лице“ означава данъкоплатец, който не е местно лице за данъчни цели в държава членка;
- (5) „приходи“ означава постъпления от продажби и от всякакви други сделки, без данък върху добавената стойност и други данъци и налози, събирани в полза на държавни органи, независимо дали в парична или непарична форма, включително постъпления от продажби на активи и права, от лихви, от дивиденди и други форми на разпределена печалба, от ликвидация, от авторски и лицензионни възнаграждения, от получени субсидии и безвъзмездни средства, от получени дарения, от обезщетения и доброволни компенсаторни плащания. Приходите включват и непаричните дарения, извършени от данъкоплатец. Приходите не включват набирания от данъкоплатеца собствен капитал или получаваните плащания за погасяване на дълг към него;
- (6) „разходи“ означава намаляване на нетния собствен капитал на дружеството през отчетния период под формата на изходящи потоци или намаляване на стойността на активите или под формата на признаване или увеличение на стойността на пасивите, различни от свързаните с парично или непарично разпределяне към акционерите или собствениците на капитал в качеството им на такива лица;
- (7) „данъчна година“ означава календарна година или друг подходящ за данъчни цели период;
- (8) „печалба“ означава превишението на приходите над подлежащите на приспадане разходи и другите подлежащи на приспадане елементи за дадена данъчна година;
- (9) „загуба“ означава превишението на подлежащите на приспадане разходи и другите подлежащи на приспадане елементи над приходите за дадена данъчна година;
- (10) „консолидирана група за целите на финансовата отчетност“ означава всички субекти, които са включени изцяло в консолидираните финансови отчети,

изготвени в съответствие с международните стандарти за финансово отчитане или националната система за финансово отчитане;

- (11) „научноизследователска и развойна дейност“ означава експериментална или теоретична работа, предприета основно с цел придобиване на нови знания относно фундаменталните причини за явленията или наблюдаемите факти без оглед на конкретно практическо приложение или използване (фундаментални научни изследвания); първоначално изследване с цел придобиване на нови познания, насочени основно към конкретна практическа задача или цел (приложни научни изследвания); системна работа, основаваща се на знанията, придобити при изследванията и от практическия опит, и генерираща нови знания, която е насочена към създаването на нови продукти или процеси или подобряването на съществуващи продукти или процеси (експериментална развойна дейност);
- (12) „разходи по заеми“ означава лихвени разходи по всички форми на задължения, други разходи, икономически равностойни на лихви, и разходи във връзка с набирането на средства, както е определено в националното законодателство, включително плащания по заеми с право на участие в печалбата, начислени лихви по конвертируеми облигации и облигации с нулев купон, плащания по алтернативни механизми за финансиране, елементи, свързани с финансовите разходи на плащания по финансов лизинг, капитализирана лихва, включена в балансовата стойност на свързан актив, амортизацията на капитализираната лихва, суми, изчислени на базата на възвръщане на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, суми на условни лихви по дериватни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани със заеми на субекта, определената доходност при увеличения на нетния собствен капитал, както е посочено в член 11 от настоящата директива, определени печалби и загуби от обмяна на валута по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства, гаранционни такси за механизми за финансиране, такси при договорености и подобни разходи, свързани със заемането на средства;
- (13) „превишение на разходите по заеми“ означава сумата, с която подлежащите на приспадане разходи по заеми на даден данъкоплатец превишават облагаемите приходи от лихви и другите облагаеми приходи, които той получава и които са икономически равностойни на приходите от лихви;
- (14) „прехвърляне на активи“ означава операция, при която дадена държава членка губи правото на данъчно облагане на прехвърлените активи, докато активите остават правна или икономическа собственост на същия данъкоплатец;
- (15) „промяна на юрисдикцията, на която субектът е местно лице за данъчни цели“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да бъде местно лице за данъчни цели на една държава членка и става местно лице за данъчни цели на друга държава членка или на трета държава;
- (16) „прехвърляне на дейност, извършвана от място на стопанска дейност“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да има данъчно присъствие в една държава членка и същевременно придобива такова присъствие в друга държава членка или трета държава, без да става местно лице за данъчни цели на същата държава членка или на трета държава;
- (17) „стойност за данъчни цели“ означава амортизируемата стойност на даден дълготраен актив или група активи, минус общата приспадната амортизация;

- (18) „пазарна стойност“ означава сумата, за която може да бъде разменен активът или да бъдат уредени взаимни задължения между желаещи да встъпят в сделка независими страни при пряка трансакция;
- (19) „дълготрайни активи“ означава всички материални активи, придобити срещу заплащане или създадени от данъкоплатеца, и всички нематериални активи, придобити срещу заплащане, чиято стойност може да бъде оценена независимо и които се използват в дейността за реализиране, поддържане или обезпечаване на доход за повече от 12 месеца, освен когато разходите за придобиването или изграждането им са в размер под 1000 EUR. Дълготрайните активи включват и финансови активи, с изключение на финансовите активи, държани за търгуване в съответствие с член 21;
- (20) „финансови активи“ означава акции в свързани дружества или заеми за свързани дружества, както е посочено в член 56 от настоящата директива, дялови участия, както е определено в член 2, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁴, заеми за дружества, с които данъкоплатецът е свързан чрез дялово участие, инвестиции, държани като дълготрайни активи, други заеми и собствени акции, доколкото националното законодателство позволява включването им в счетоводния баланс;
- (21) „разходи за придобиване или изграждане“ означава сумата на паричните средства или паричните еквиваленти, които са платени или подлежат на плащане, или стойността на други активи, предоставени в замяна или използвани за придобиването на дълготраен материален актив към момента на придобиването или изграждането му;
- (22) „свръхдълготрайни материални активи“ означава дълготрайни материални активи с полезен живот 15 години или повече. Сградите, въздухоплавателните средства и корабите се смятат за свръхдълготрайни материални активи;
- (23) „дълготрайни материални активи със среден живот“ означава дълготрайни материални активи, които не отговарят на условията за свръхдълготрайни материални активи по точка 22 и имат полезен живот осем години или повече;
- (24) „употребявани активи“ означава дълготрайни активи, чийто полезен живот е отчасти изчерпан към момента на придобиването им и които са подходящи за по-нататъшна употреба в текущото си състояние или след ремонт;
- (25) „полезен живот“ означава периодът, през който активът се очаква да бъде на разположение за ползване, или броят на производствените или сходни на тях единици, които данъкоплатецът очаква да получи от актива;
- (26) „разходи за подобряване“ означава всякакви допълнителни разходи във връзка с дълготраен актив, които съществено повишават капацитета на актива или съществено подобряват функционирането му, или представляват над 10 процента от първоначалната амортизируема стойност на актива;

¹⁴ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове дружества и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

- (27) „материални запаси и незавършено производство“ означава активи за продажба или предназначени за продажба активи в процес на производство, или активи под формата на материали или запаси, които ще бъдат използвани в производствения процес или за предоставяне на услуги;
- (28) „икономически собственик“ означава лицето, което по същество получава всички ползи и поема всички рискове, свързани с даден дълготраен актив, независимо дали това лице е законният му собственик. Данъкоплатец, който има правото да притежава, да използва и да се разпорежда с даден дълготраен актив и носи риска от загубата или погиването му, във всички случаи се смята за икономическия собственик на актива;
- (29) „финансово дружество“ означава всеки от следните субекти:
- а) кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁵, ЛУАИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹⁶ или управляващо дружество съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁷;
 - б) застрахователно дружество съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁸;
 - в) презастрахователно дружество съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО;
 - г) институция за професионално пенсионно осигуряване съгласно определението в член 6, буква а) от Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁹, освен ако държавата членка е избрала да не прилага посочената директива изцяло или отчасти към съответната институция в съответствие с член 5 от посочената директива, или упълномощен от институция за професионално пенсионно осигуряване субект, както е посочено в член 19, параграф 1 от Директива 2003/41/ЕО;

¹⁵ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

¹⁶ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

¹⁷ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

¹⁸ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

¹⁹ Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

- д) пенсионно-осигурителна институция, управляваща пенсионни схеми, които отговарят на условията за схеми за социална сигурност, попадаща в обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета²⁰ и на Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета²¹, както и всеки правен субект, създаден за целите на инвестирането в такива пенсионни схеми;
 - е) АИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС, което се управлява от ЛУАИФ съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, или АИФ, който е обект на надзор съгласно националното законодателство;
 - ж) ПКИПЦК съгласно определението в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО;
 - з) ЦК съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета²²;
 - и) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета²³;
- (30) „субект“ означава всяка правна договореност за извършване на стопанска дейност чрез дружество или чрез структура, която е прозрачна за данъчни цели;
- (31) „несъответствие при хибридни субекти и инструменти“ означава ситуация, възникнала между данъкоплатец и свързано дружество или структурирана договореност между страни в различни данъчни юрисдикции, при която разликите в правната квалификация на финансовия инструмент или субекта или в третирането на търговско присъствие като място на стопанска дейност породжат някое от следните обстоятелства:
- а) приспадане на едно и също плащане, разходи или загуби от данъчната основа както в юрисдикцията, в която се намира източникът на плащането, в която е направен разходът или е понесена загубата, така и в другата юрисдикция („двойно приспадане“);
 - б) приспадане на плащане от данъчната основа в юрисдикцията, в която се намира източникът на плащането, без да има съответстващо на него включване за данъчни цели на същото плащане в другата юрисдикция („приспадане без включване“);

²⁰ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 200, 7.6.2004 г., стр. 1).

²¹ Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1).

²² Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

²³ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

- в) при разлики в третирането на търговско присъствие като място на стопанска дейност — данъчно необлагане на дохода, чийто източник се намира в дадена юрисдикция, без съответно включване за данъчни цели на същия доход в другата юрисдикция („данъчно необлагане без включване“).

Несъответствието при хибридни субекти и инструменти възниква единствено доколкото едно и също приспаданото плащане или едни и същи направени разходи или понесени загуби в две юрисдикции надвишават размера на дохода, който е включен в двете юрисдикции и който може да се смята за доход от един и същи източник.

Несъответствието между хибридни субекти и инструменти също така включва прехвърлянето на финансов инструмент съгласно структурирана договореност с данъкоплатец, когато базовата възвръщаемост по прехвърления финансов инструмент се третира за данъчни цели като произтичаща едновременно от повече от една от страните по тази договореност, които са местни лица за данъчни цели на различни юрисдикции, което поражда някоя от следните ситуации:

- а) приспадане на плащане, свързано с базовата възвръщаемост, без съответстващо на него включване за данъчни цели, освен ако базовата възвръщаемост не е включена в облагаемия доход на една от страните;
 - б) данъчно облекчение за данъка, удържан при източника, върху плащане, произтичащо от прехвърления финансов инструмент, към повече от една от участващите страни;
- (32) „структурирана договореност“ е договореност, включваща несъответствие при хибридни субекти и инструменти, когато несъответствието е калкулирано в условията по тази договореност, или договореност, която има за цел да доведе до несъответствие при хибридни субекти и инструменти, освен ако данъкоплатецът или свързаното дружество основателно не са могли да знаят за несъответствието и не са поделили помежду си стойността на данъчното облекчение, произтичащо от несъответствието;
- (33) „национално законодателство за корпоративно данъчно облагане“ означава законодателството на дадена държава членка, в което е предвиден един от данъците, изброени в приложение II.

Комисията може да приема делегирани актове в съответствие с член 66 с цел да формулира определения на допълнителни понятия.

Член 5

Място на стопанска дейност в държава членка на данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в Съюза

1. Счита се, че данъкоплатецът има място на стопанска дейност в държава членка, различна от тази, в която той е местно лице за данъчни цели, когато разполага с определено място в другата държава членка, посредством което извършва цялостно или частично стопанската си дейност, включително:
 - а) място на управление;
 - б) клон;

- в) офис;
 - г) завод/фабрика;
 - д) работилница;
 - е) мина, петролен или газов кладенец, кариера или друг обект за извличане на природни ресурси.
2. Строителната площадка или строителният или монтажен проект представляват място на стопанска дейност единствено ако са с продължителност над дванадесет месеца.
3. Понятието „място на стопанска дейност“ не включва следните дейности, при условие че те — или цялостната дейност на определеното място на дейност в случаите по буква е) — имат спомагателен или подготвителен характер:
- а) използването на помещения единствено с цел съхраняване, излагане или доставка на продукти или стоки, принадлежащи на данъкоплатеца;
 - б) поддържане на материални запаси на продукти или стоки, принадлежащи на данъкоплатеца, единствено с цел съхраняване, излагане или доставка;
 - в) поддържане на материални запаси на продукти или стоки, принадлежащи на данъкоплатеца, единствено с цел преработка от друго лице;
 - г) поддържане на определено място на дейност единствено с цел закупуване на продукти или стоки за данъкоплатеца или за събиране на информация за данъкоплатеца;
 - д) поддържане на определено място на дейност единствено с цел извършване на всякаква друга дейност за данъкоплатеца;
 - е) поддържане на определено място на дейност единствено с цел извършване на комбинация от дейностите, изброени в букви а) — д).
4. Без да се засягат разпоредбите на параграф 5, в случаите, в които дадено лице действа в определена държава членка от името на данъкоплатец и по този начин обичайно сключва договори или изпълнява основната роля, водеща до сключването на договори, които се сключват рутинно без съществени изменения от страна на данъкоплатеца, се счита, че данъкоплатецът има място на стопанска дейност в тази държава членка по отношение на дейностите, извършвани от това лице за данъкоплатеца.

Договорите по първа алинея се сключват, както следва:

- а) от името на данъкоплатеца, или
- б) с цел прехвърляне на собствеността върху имуществото или с цел предоставяне на правото на ползване на имуществото, което данъкоплатецът притежава или има право да ползва, или
- в) с цел предоставяне на услуги от данъкоплатеца.

Първа и втора алинея не се прилагат, ако дейностите на това лице имат спомагателен или подготвителен характер, както е посочено в параграф 3, така че ако бъдат извършени чрез определено място на дейност, това не би означавало, че определеното място на дейност представлява място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на посочения параграф.

5.

- а) Параграф 4 не се прилага в случаите, в които лицето, действащо в държава членка от името на данъкоплатец, извършва в тази държава членка стопанска дейност като независим посредник и действа за данъкоплатеца при обичайния ход на тази стопанска дейност. В случаите обаче, в които дадено лице действа изключително или почти изцяло от името на един или повече данъкоплатци, с които то е тясно свързано, по смисъла на настоящия параграф това лице не се счита за независим посредник по отношение на тези данъкоплатци.
- б) За целите на настоящия член дадено лице е тясно свързано с данъкоплатец, ако едното лице притежава пряко или косвено право да упражнява над 50 % от правата на глас в другото или право на собственост върху над 50 % от капитала на другото лице или над 50 % от правата за участие в разпределението на печалбата.
6. Фактът, че даден данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в дадена държава членка, контролира или е контролиран от данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели в друга държава членка или извършва стопанска дейност в тази друга държава членка (посредством място на стопанска дейност или по друг начин), сам по себе си не означава, че един от данъкоплатците представлява място на стопанска дейност на другия.

ГЛАВА II

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА

Член 6

Общи принципи

1. При изчисляването на данъчната основа печалбите и загубите се признават едва когато бъдат реализирани.
2. Сделките и данъчните събития се определят отделно.
3. Изчисляването на данъчната основа се извършва по последователен начин, освен ако не се налагат промени поради извънредни обстоятелства.
4. Данъчната основа се изчислява за всяка данъчна година, освен ако не е предвидено друго. Данъчната година представлява период от дванадесет месеца, освен ако не е предвидено друго.

Член 7

Елементи на данъчната основа

Данъчната основа се изчислява като от приходите се извадят освободените приходи, подлежащите на приспадане разходи и другите подлежащи на приспадане елементи.

Член 8

Освободени приходи

Следните приходи не се включват в данъчната основа:

- а) субсидиите, директно свързани с придобиването, изграждането или подобряването на дълготрайни активи, които подлежат на амортизация съгласно членове 31—41.
- б) постъпления от продажба на група активи съгласно член 37, параграф 2, включително пазарната стойност на непарични дарения;
- в) постъпления от продажба на акции, при условие че данъкоплатецът е поддържал минимално дялово участие от 10 % в капитала или 10 % от правата на глас на дружеството за периода от 12 месеца, предхождащ продажбата, с изключение на постъпленията от продажба на акции, държани за търгуване, както е посочено в член 21, параграф 3, и акции, държани от животозастрахователни дружества в съответствие с член 28, буква б);
- г) получена разпределена печалба, при условие че данъкоплатецът е поддържал минимално дялово участие от 10 % в капитала или 10 % от правата на глас на дружеството, разпределящо печалба, за период от 12 последователни месеца, с изключение на разпределената печалба от акции, държани за търгуване, както е посочено в член 21, параграф 4, и разпределената печалба, получена от животозастрахователни дружества в съответствие с член 28, буква в);
- д) доходи от място на стопанска дейност, получени от данъкоплатеца в държавата членка, в която той е местно лице за данъчни цели.

Член 9

Подлежащи на приспадане разходи

1. Разходите подлежат на приспадане единствено доколкото са извършени в пряк стопански интерес на данъкоплатеца.
2. Разходите по параграф 1 включват всички разходи за продажби и всички разходи нетно от подлежащия на приспадане данък върху добавената стойност, направени от данъкоплатеца с цел получаване или обезпечаване на доход, включително разходи за научноизследователска и развойна дейност и разходи, направени при набиране на собствен или заемен капитал за целите на дейността.
3. В допълнение към сумите, подлежащи на приспадане като разходи за научноизследователска и развойна дейност в съответствие с параграф 2, данъкоплатецът може също да приспадне за една данъчна година допълнително 50 % от тези разходи, направени през същата година, с изключение на разходите, свързани с движими дълготрайни материални активи. Когато разходите за научноизследователска и развойна дейност надвишават 20 000 000 EUR, данъкоплатецът може да приспадне 25 % от размера на превишението.

Чрез дерогация от първа алинея данъкоплатецът може да приспадне допълнително 100 % от разходите си за научноизследователска и развойна дейност в размер до 20 000 000 EUR, при положение че данъкоплатецът отговаря на всички изброени по-долу условия:

- а) не е дружество, търгувано на регулиран пазар, броят на служителите му е под 50 и годишният му оборот и/или годишното балансово число не надвишава 10 000 000 EUR;

- б) не е бил регистриран за период, по-дълъг от пет години. Ако данъкоплатецът не подлежи на регистрация, за начало на периода от пет години може да се приеме моментът, в който дружеството започва да извършва стопанска дейност или от който подлежи на данъчно облагане за тази дейност;
 - в) дружеството не е формирано в резултат на сливане;
 - г) няма свързани дружества.
4. Държавите членки могат да предвидят възможността за приспадане на даренията за благотворителни организации.

Член 10

Други подлежащи на приспадане елементи

Извършва се приспадане по отношение на амортизацията на дълготрайните активи, както е посочено в членове 30—40.

Член 11

Данъчно облекчение за растеж и инвестиции („ДОРИ“)

1. За целите на настоящия член „капиталова база за целите на ДОРИ“ означава разликата между собствения капитал на данъкоплатеца и данъчната стойност на участието му в капитала на свързани дружества през определена данъчна година, както е посочено в член 56.
2. За целите на настоящия член „собствен капитал“ означава едно от следните понятия:
 - а) „капитал и резерви“, както е посочено в група А от раздел „Капитал, резерви и пасиви“ от приложение III към Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁴;
 - б) „капитал и резерви“, както е описано в група Л от приложение IV към Директива 2013/34/ЕС;
 - в) „собствен капитал“, както е определено в Международните стандарти за финансово отчитане, приети и използвани в Съюза в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета²⁵.
3. Сумата, равна на определената доходност при увеличения на капиталовата база за целите на ДОРИ, подлежи на приспадане от данъчната основа на данъкоплатеца в съответствие с параграфи 1—6. При намаление на капиталовата база за целите на ДОРИ сумата, равна на определената доходност при намаления на капиталовата база за целите на ДОРИ, подлежи на данъчно облагане.

²⁴ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

²⁵ Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти (ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1).

4. Увеличенията или намаленията на капиталовата база за целите на ДОРИ се изчисляват — за първите десет данъчни години, през които данъкоплатецът е обект на разпоредбите на настоящата директива — като разликата между капиталовата база за целите на ДОРИ в края на съответната данъчна година и равнището ѝ на първия ден от първата данъчна година, през която се прилагат разпоредбите на настоящата директива. След първите десет данъчни години размерът на капиталовата база за целите на ДОРИ, който подлежи на приспадане спрямо равнището ѝ в края на съответната данъчна година, всяка година се прехвърля напред с една данъчна година.
5. Определената доходност, посочена в параграф 3, е равна на доходността въз основа на 10-годишните държавни облигации от еврозоната през декември на годината, предхождаща съответната данъчна година, публикувана от Европейската централна банка и увеличена с рискова премия от два процентни пункта. При отрицателна крива на годишната доходност се прилага долна граница от два процента.
6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 66 с цел да определи по-подробни правила срещу избягването на данъци, и по-специално в следните области, свързани с ДОРИ:
 - а) вътрешногрупови заеми и заеми, включващи свързани дружества;
 - б) парични вноски и вноски в натура;
 - в) прехвърляне на дялови участия;
 - г) прекатегоризиране на стар капитал като нов чрез ликвидации и създаване на нови дружества;
 - д) създаване на дъщерни дружества;
 - е) придобиване на дружества, притежавани от свързани дружества;
 - ж) структури за двойно данъчно облагодетелстване, комбиниращи данъчно приспадане на лихви и приспадания по линия на ДОРИ;
 - з) увеличаване на размера на вземанията по финансиране чрез заеми към свързани дружества в сравнение с размера на тези вземания към референтната дата.

Член 12

Неподлежащи на приспадане елементи

Чрез дерогация от членове 9 и 10 следните елементи не подлежат на приспадане:

- а) разпределена печалба и обратно изкупуване на собствен капитал или плащания за погасяване на дълг;
- б) 50 % от представителните разходи до размер, който не надвишава [x] % от приходите през данъчната година;
- в) прехвърляне на неразпределена печалба като резерв, който е част от собствения капитал на дружеството;
- г) корпоративен данък и други подобни данъци върху печалбата;
- д) подкупи и други незаконни плащания;

- е) глоби и санкции, включително такси за забавено плащане, дължими на публични органи при нарушаване на законодателството;
- ж) разходи, направени от дружество с цел получаване на доход, който е освободен съгласно член 8, букви в), г) и д);
- з) дарения, различни от посочените в член 9, параграф 4;
- и) разходи за придобиване или изграждане или разходи, свързани с подобряването на дълготрайни активи, които подлежат на приспадане съгласно членове 10 и 18, с изключение на разходите, свързани с научноизследователската и развойната дейност. Разходите, посочени в член 33, параграф 1, буква а) и член 33, параграф 2, букви а) и б), не се третират като разходи, свързани с научноизследователска и развойна дейност;
- й) загуби, понесени от място на стопанска дейност в трета държава.

Член 13

Правило за ограничаване на приспадането на лихви

1. Разходите по заеми подлежат на приспадане до размера на лихвите или другите облагаеми приходи от финансови активи, получени от данъкоплатеца.
2. Превишението на разходите по заеми подлежи на приспадане през данъчната година, през която са направени, за максимум 30 % от печалбата на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизации („EBITDA“) или до сума с максимален размер от 3 000 000 EUR, като се взема по-голямата от двете стойности.

За целите на настоящия член, когато на данъкоплатеца е разрешено или от него се изисква да действа от името на група, както е определено в разпоредбите, уреждащи националните системи за данъчно облагане на групи от дружества, цялата група се третира като данъкоплатец. В тези случаи превишението на разходите по заеми и EBITDA се изчисляват за цялата група. Сумата от 3 000 000 EUR също се отнася за цялата група.
3. EBITDA се изчислява, като към данъчната основа на данъкоплатеца се добавят обратно коригираните за данъчни цели суми по превишението на разходите по заеми, както и коригираните за данъчни цели начислени амортизации. Освободените от данъци приходи се изключват от EBITDA на данъкоплатеца.
4. Чрез дерогация от параграф 2 даден данъкоплатец, който отговаря на условията да бъде самостоятелно дружество, има право да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми. Самостоятелно дружество означава данъкоплатец, който не е част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност и който няма свързани дружества или места на стопанска дейност.
5. Чрез дерогация от параграф 2 превишението на разходите по заеми подлежи на пълно приспадане, ако разходите са извършени за:
 - а) заеми, сключени преди [дата на политическото споразумение относно настоящата директива], с изключение на всички последващи изменения на тези заеми;

- б) заеми, използвани за финансиране на дългосрочни проекти за публична инфраструктура, когато операторът на проекта, разходите по заемите, активите и доходите са в рамките на Съюза.

За целите на буква б) дългосрочен проект за публична инфраструктура означава проект за предоставяне, модернизиране, управление или поддържане на широкомащабен актив, считан от държавата членка за актив от обществен интерес.

В случаите, в които се прилага буква б), всички приходи от даден дългосрочен проект за публична инфраструктура се изключват от EBITDA на данъкоплатеца.

6. Превишението на разходите по заеми, което не може да се приспадне през дадена данъчна година, се пренася към следващи периоди без ограничение във времето.
7. Параграфи 1—6 не се прилагат по отношение на финансовите дружества, включително тези, които са част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност.

Член 14

Разходи, извършени в полза на акционерите, техните преки роднини или свързани дружества

Ползите, предоставени на акционер, който е физическо лице, на съпруга/съпругата му, роднините му по пряка възходяща или низходяща линия или на свързано дружество, както е посочено в член 56, не се третират като подлежащи на приспадане разходи, доколкото такива ползи не биха били предоставени на независима трета страна.

ГЛАВА III

СРОКОВЕ И КОЛИЧЕСТВЕНО ОПРЕДЕЛЯНЕ

Член 15

Общи принципи

Приходите и разходите, както и всички други подлежащи на приспадане елементи се признават през данъчната година, през която са начислени или са възникнали, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго.

Член 16

Начисляване на приходите

1. Приходите се начисляват в момента, в който е възникнало правото на получаването им и в който могат да бъдат определени по надежден начин, независимо дали съответните суми са действително платени.
2. Приходите, произтичащи от търговия със стоки, се смятат за начислени в съответствие с параграф 1, когато са изпълнени следните условия:

- а) данъкоплатецът е прехвърлил на купувача собствеността върху продадените стоки;
 - б) данъкоплатецът не запазва ефективния контрол върху продадените стоки;
 - в) размерът на прихода може да бъде надеждно определен;
 - г) вероятно е икономическите ползи, свързани със сделката, да бъдат в полза на данъкоплатеца;
 - д) разходите, които са извършени или предстои да бъдат извършени по отношение на сделката, могат да бъдат надеждно определени.
3. Приходите, произтичащи от доставката на услуги, се смятат за начислени дотолкова, доколкото услугите са предоставени, и при положение че са изпълнени следните условия:
- а) размерът на прихода може да бъде надеждно определен;
 - б) вероятно е икономическите ползи, свързани със сделката, да бъдат в полза на доставчика;
 - в) етапът на приключване на сделката в края на данъчната година може да бъде надеждно определен;
 - г) разходите, които са извършени или предстои да бъдат извършени по отношение на сделката, могат да бъдат надеждно определени.
- Когато критериите, посочени в букви а) — г), не са изпълнени, приходите от предоставянето на услуги се смятат за начислени дотолкова, доколкото са налице съответстващи на тях подлежащи на приспадане разходи.
4. Когато приходите произтичат от плащания към данъкоплатеца, които ще се извършат на няколко етапа, приходите се смятат за начислени, когато всяка от индивидуалните вноски стане дължима.

Член 17

Извършване на подлежащи на приспадане разходи

Подлежащите на приспадане разходи са извършени в момента, в който са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) възникнало е задължение за плащане; когато даден разход се състои от плащания от данъкоплатеца на няколко етапа, задължението за плащане възниква, когато всяка индивидуална вноска стане дължима;
- б) размерът на задължението може да бъде изразен количествено с приемлива точност;
- в) при търговия със стоки значителната част от рисковете и ползите от собствеността върху стоките е прехвърлена на данъкоплатеца, а при доставка на услуги — услугите са получени от данъкоплатеца.

Член 18

Разходи, свързани с неамортизируеми активи

Разходите за придобиване или изграждане на дълготрайни материални активи, както е посочено в член 38, или разходите за подобряване на тези активи се приспадат през

данъчната година, през която активите са продадени, при условие че постъпленията от продажбата са включени в данъчната основа.

Член 19

Определяне на материалните запаси и незавършеното производство

1. Общият размер на подлежащите на приспадане разходи за една данъчна година се увеличава със стойността на материалните запаси и незавършеното производство в началото на данъчната година и се намалява със стойността на материалните запаси и незавършеното производство в края на същата данъчна година, с изключение на материалните запаси и незавършеното производство, свързани с дългосрочни договори, както е посочено в член 22.
2. Доставната стойност на материалните запаси и себестойността на незавършеното производство се определят по метода „първа входяща — първа изходяща стойност“, „последна входяща — първа изходяща стойност“ или по метода на среднопретеглената доставна стойност.
3. Доставната стойност на материалните запаси и себестойността на незавършеното производство, включващи елементи, които обикновено не са взаимнозаменяеми, както и стоки или услуги, които са произведени или съответно доставени и които са предназначени за специални проекти, се определят отделно.

Член 20

Оценка

1. Данъчната основа се изчислява въз основа на следните елементи:
 - а) паричното заплащане за сделката, като например цената на продадените стоки или предоставените услуги;
 - б) пазарната стойност, когато заплащането за сделката е изцяло или частично непарично;
 - в) пазарната стойност, когато се касае за непарично дарение;
 - г) пазарната стойност на финансовите активи и пасиви, държани за търгуване.
2. Данъчната основа, включително приходите и разходите, се изразява в евро през данъчната година или в последния ден от данъчната година по средния годишен валутен курс за календарната година, обявен от Европейската централна банка или, ако данъчната година не съвпада с календарната — по средния курс въз основа на ежедневни наблюдения на Европейската централна банка през данъчната година.
3. Параграф 2 не се прилага за данъкоплатците в държава членка, която не е приела еврото.

Член 21

Финансови активи и пасиви, държани за търгуване (търговски портфейл)

1. Финансовият актив или пасив се третира като държан за търгуване, ако:

- а) е придобит или е възникнал главно с цел да бъде продаден или закупен обратно в кратък срок;
 - б) е част от портфейл от определени финансови инструменти, включително деривати, които се управляват заедно и за които има доказателства за скоросен действителен модел на реализиране на краткосрочна печалба.
2. Чрез дерогация от членове 16 и 17 всички разлики между пазарната стойност на финансовите активи или пасиви, държани за търгуване, изчислена в началото на данъчната година или на датата на закупуването им, ако е по-късна, и пазарната им стойност, изчислена в края на същата данъчна година, се включват в данъчната основа за същата данъчна година.
3. Постъпленията от продажбата на финансов актив или пасив, държан за търгуване, се добавят към данъчната основа. Пазарната стойност на този актив или пасив в началото на данъчната година, или на датата на закупуването му, ако е по-късна, се приспада от данъчната основа.
4. При получаването на разпределена печалба от дялово участие, държано за търгуване, освобождаването от включване в данъчната основа, посочено в член 8, буква г), не се прилага.
5. Чрез дерогация от член 8, буква в) всички разлики между пазарната стойност на финансов актив или пасив, който вече не се държи за търгуване, но все още се държи като дълготраен актив, изчислена в началото на данъчната година или на датата на закупуването му, ако е по-късна, и пазарната му стойност, изчислена в края на същата данъчна година, се включва в данъчната основа за същата данъчна година.
- Чрез дерогация от член 8, буква в) всички разлики между пазарната стойност на финансов актив или пасив, който вече не се държи като дълготраен актив, но все още се държи за търгуване, изчислена в началото на данъчната година или на датата на закупуването му, ако е по-късна, и пазарната му стойност, изчислена в края на същата данъчна година, се включва в данъчната основа за същата данъчна година.
- Пазарната стойност на финансовия актив или пасив в края на данъчната година, през която той е трансформиран от дълготраен актив в актив или пасив, държан за търгуване, и обратното, представлява също пазарната му стойност в началото на годината, следваща трансформирането.
6. Периодът, посочен в член 8, буква в), започва или се прекъсва, когато финансовият актив или пасив вече не е държан за търгуване или вече не е дълготраен актив.

Член 22

Дългосрочни договори

1. Дългосрочен е договорът, който отговаря на всички изброени по-долу условия:
- а) сключен е с цел производство, монтаж или изграждане или с цел извършване на услуги;
 - б) сключен е за срок, който надхвърля или се очаква да надхвърли 12 месеца.

2. Чрез дерогация от член 16 приходите, свързани с дългосрочни договори, се смятат за начислени за сумата, съответстваща на частта от дългосрочния договор, която е изпълнена през съответната данъчна година. Процентът на изпълнение на дългосрочния договор се определя въз основа на отношението на разходите за тази година към общите очаквани разходи.
3. Разходите по дългосрочни договори подлежат на приспадане през данъчната година, през която са извършени.

Член 23 *Провизии*

1. Чрез дерогация от член 17, когато в края на данъчната година се установи, че данъкоплатецът има правно задължение или евентуално бъдещо правно задължение, възникнало в резултат на дейности или сделки, извършени през посочената или предходни данъчни години, всяка сума, произтичаща от това задължение, която може да бъде надеждно оценена, подлежи на приспадане, при условие че евентуалното погасяване на задължението се очаква да бъде под формата на подлежащ на приспадане разход.

За целите на настоящия член правното задължение може да бъде следствие от:

- а) договор;
- б) законодателство;
- в) административен акт от общ характер или акт, чийто адресат е конкретен данъкоплатец;
- г) друго действие на закона.

Когато задължението е свързано с дейност или сделка, която ще продължи през следващите данъчни години, провизията се разпределя пропорционално за очакваната продължителност на дейността или сделката.

Провизиите по настоящия член се преразглеждат и коригират в края на всяка данъчна година. При изчисляването на данъчната основа през следващите данъчни години се вземат предвид сумите, които вече са приспаднати съгласно настоящия член.

2. Надеждната оценка, посочена в параграф 1, представлява очакваният разход, необходим за погасяване на съществуващото правно задължение в края на данъчната година, при условие че тази оценка се основава на всички значими фактори, включително миналия опит на дружеството, групата или сектора. При оценката на размера на провизията се прилага следното:
 - а) вземат се предвид всички рискове, както и несигурността, която обаче не е основание за свръхпровизии;
 - б) ако провизията е със срок 12 месеца или повече и няма договорен дисконтов процент, провизията се дисконтира въз основа на средния годишен размер на Европейския междубанков лихвен процент (Euribor) за задължения с падеж 12 месеца, публикуван от Европейската централна банка, през календарната година, през която свършва данъчната година;
 - в) бъдещите събития, чието настъпване има основания да се очаква, се вземат предвид;

- г) бъдещите ползи, свързани директно със събитието, от което произтича провизията, се вземат предвид.
3. Провизиите не се приспадат при:
- а) условни загуби;
 - б) бъдещи увеличения на разходите.

Член 24
Пенсии

Държавите членки могат да предвидят възможността за приспадане на провизиите за пенсии.

Член 25
Приспадане на несъбираеми вземания

1. Позволява се приспадане на несъбираеми вземания, когато са изпълнени следните условия:
- а) в края на данъчната година данъкоплатецът е предприел всички необходими стъпки, както е посочено в параграф 2 от настоящия член, за да осигури получаването на плащането, и има вероятност вземането да е напълно или частично несъбираемо или данъкоплатецът има множество еднообразни вземания, които произтичат от един и същ стопански сектор, и той е в състояние да направи надеждна оценка на размера на несъбираемото вземане, изразено като процент, при условие че стойността на всяко еднообразно вземане е по-ниска от 0,1 % от стойността на всички еднообразни вземания. За целите на надеждната оценка данъкоплатецът взема предвид всички значими фактори, включително предишен опит;
 - б) нито длъжникът е свързан с данъкоплатеца, както е посочено в член 3, нито длъжникът и данъкоплатецът са свързани дружества, както е посочено в член 56. Ако длъжникът е физическо лице, той, съпругът/съпругата му или негов роднина по пряка възходяща или низходяща линия не участват в управлението или контрола на данъкоплатеца или пряко или косвено в неговия капитал, както е посочено в член 56;
 - в) за несъбираемото вземане не е искано приспадане съгласно член 39;
 - г) когато несъбираемото вземане е свързано с търговско вземане, сумата, съответстваща на дълга, се включва като приход в данъчната основа.
2. За да се определи дали са предприети всички стъпки, необходими за да се осигури получаването на плащането, се вземат предвид елементите, изброени в букви а) — д), при условие че се основават на обективни доказателства:
- а) дали разходите по събирането са прекомерно високи спрямо размера на дълга;
 - б) дали има изгледи вземането да бъде успешно събрано;
 - в) дали предвид обстоятелствата е разумно от данъкоплатеца да се очаква да продължи процедурата по събиране на вземането;

- г) времето, което е изтекло от датата на падежа на задължението;
 - д) дали длъжникът е обявил несъстоятелност или са предприети правни действия, или е нает агент по събиране на дългове.
3. Когато дадено вземане е приспаднато на предходен етап като несъбираемо вземане, събраната сума се добавя към данъчната основа през годината на погасяването.

Член 26 *Хеджиране*

1. Печалбите и загубите по хеджиращ инструмент, произтичащи от оценка или продажба, се третира по същия начин, както съответните печалби и загуби по хеджирания елемент. Хеджиращо взаимоотношение е налице, когато са изпълнени следните две условия:
- а) хеджиращото взаимоотношение е посочено официално и е предварително документирано;
 - б) очаква се хеджирането да бъде високо ефективно и ефективността може да бъде надеждно определена.
2. Ако хеджиращото взаимоотношение се прекъсне или вече държан финансов инструмент впоследствие получи третиране като хеджиращ инструмент, поради което той премине към облагане съгласно различен данъчен режим, всяка разлика между новата стойност на хеджиращия инструмент, която се определя в съответствие с член 20 в края на данъчната година, и пазарната стойност в началото на същата данъчна година, се включва в данъчната основа.
- Пазарната стойност на хеджиращия инструмент в края на данъчната година, през която този инструмент е преминал към облагане съгласно различен данъчен режим, съвпада с пазарната му стойност в началото на годината след промяната на режима.

Член 27 *Оценка на материалните запаси и незавършеното производство*

1. Данъкоплатецът използва последователно един и същ метод за оценка на всички материални запаси и на незавършеното производство, които са със сходен характер и предназначение.
- Доставната стойност на материалните запаси и себестойността на незавършеното производство включват всички разходи по закупуването, преките разходи по преработката, както и други преки разходи, направени във връзка с доставянето им до местоположението и в състоянието, в което те се намират през съответната данъчна година.
- Разходите се определят нетно от подлежащия на приспадане данък върху добавената стойност.
- Данъкоплатец, който при оценката на материалните запаси и незавършеното производство е включил непреките разходи преди да избере да прилага разпоредбите на настоящата директива, може да продължи да прилага подхода на непреките разходи.

2. Оценката на материалните запаси и на незавършеното производство се извършва през последния ден на данъчната година по доставната стойност/себестойността или нетната реализируема стойност, в зависимост от това коя от двете стойности е по-ниска.

Нетната реализируема стойност е очакваната продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност минус очакваните разходи за завършване на производствения цикъл и очакваните разходи по осъществяването на продажбата.

Член 28

Застрахователни дружества

Застрахователните дружества, лицензирани да упражняват в държава членка застрахователна дейност, различна от животозастраховане — съгласно Директива 73/239/ЕИО на Съвета²⁶, животозастрахователна дейност — съгласно Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁷, и презастрахователна дейност — съгласно Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁸, отговарят на следните допълнителни условия:

- а) данъчната основа включва разликата между пазарната стойност, определена в края на данъчната година, и пазарната стойност, определена в началото на същата данъчна година, или в деня на покупката, ако е извършена на по-късна дата, на активите, държани от животозастрахователни дружества, в които е направена инвестиция в полза на застраховани лица, които поемат инвестиционния риск;
- б) данъчната основа включва разликата между пазарната стойност, определена към момента на продажбата, и пазарната стойност, определена в началото на данъчната година, или в деня на покупката, ако е извършена на по-късна дата, на активите, държани от животозастрахователни дружества, в които е направена инвестиция в полза на застраховани лица, които поемат инвестиционния риск;
- в) данъчната основа включва разпределената печалба, получена от животозастрахователните дружества;
- г) техническите резерви на застрахователните дружества, установени в съответствие с Директива 91/674/ЕИО на Съвета²⁹, подлежат на приспадане, с изключение на изравнителните резерви. Дадена държава членка може да предвиди възможността за приспадане на изравнителните резерви. Приспаднатите суми се преразглеждат и коригират в края на всяка данъчна

²⁶ Първа директива на Съвета 73/239/ЕИО от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3).

²⁷ Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането (ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1).

²⁸ Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО на Съвета, както и на Директиви 98/78/ЕО и 2002/83/ЕО (ОВ L 232, 9.12.2005 г., стр. 1).

²⁹ Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (ОВ L 374, 19.12.1991 г., стр. 1).

година. Сумите, които вече са приспаднати, се вземат предвид при изчисляването на данъчната основа през следващите години.

Член 29

Данъчно облагане при напускане

1. Сумата, равна на пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускането им, минус стойността им за данъчни цели, се третира като начислени приходи при някое от следните обстоятелства:
 - а) когато данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към мястото си на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава;
 - б) когато данъкоплатецът прехвърля активи от мястото си на стопанска дейност в държава членка към главното си управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка, или в трета държава, доколкото в резултат на прехвърлянето държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи;
 - в) когато данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава, освен по отношение на онези активи, които продължават да имат ефективна връзка с мястото на стопанска дейност в първата държава членка;
 - г) когато данъкоплатецът прехвърля дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност, от държава членка към друга държава членка или трета държава, доколкото в резултат на прехвърлянето държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи.
2. Държавата членка, към която се прехвърлят активите, юрисдикцията, на която субектът е местно лице за данъчни цели, или дейността на мястото на стопанска дейност, приема стойността, определена от държавата членка на данъкоплатеца или на мястото на стопанска дейност, като първоначална стойност на активите за данъчни цели.
3. Настоящият член не се прилага при прехвърляне на активи, свързани с финансирането на ценни книжа, активи, предоставени като обезпечение, или в случаите, в които активите се прехвърлят с цел изпълнението на пруденциалните капиталови изисквания или с цел управление на ликвидността, когато е предвидено тези активи да се върнат обратно в държавата членка на прехвърлителя в срок от 12 месеца.

ГЛАВА IV

АМОРТИЗАЦИЯ НА ДЪЛГОТРАЙНИ АКТИВИ

Член 30

Регистър на дълготрайните активи

1. Разходите за придобиване, изграждане или подобряване, както и съответната дата, се вписват в регистър на дълготрайните активи, като всеки дълготраен актив се вписва отделно.
2. При продажбата на дълготраен актив, данните за продажбата, в т.ч. датата на продажбата и евентуалните постъпления или компенсации, получени от продажбата, се вписват в регистъра на дълготрайните активи.
3. Регистърът на дълготрайните активи се води така, че да осигурява необходимата за изчисляването на данъчната основа информация, включително относно амортизациите.

Член 31

Амортизируема стойност

1. Амортизируемата стойност включва разходите, свързани пряко с придобиването, изграждането или подобряването на дълготрайния актив. Тези разходи не включват подлежащия на облагане данък добавена стойност. Разходите за придобиване, изграждане или подобряване на дълготраен актив не включват лихва.
2. Амортизируемата стойност на актив, получен като дарение, е неговата пазарна стойност, включена в приходите.
3. Амортизируемата стойност на амортизируем дълготраен актив се намалява, като се приспада размерът на публичните субсидии, пряко свързани с придобиването, изграждането или подобряването на актива, както е посочено в член 8, буква а).
4. Амортизацията на дълготрайни активи, които не са налични за употреба, не се взема предвид.

Член 32

Право на амортизация

1. В съответствие с параграф 3 амортизацията се приспада от икономическия собственик.
2. При лизингови договори, при които икономическият и законният собственик са различни лица, икономическият собственик има право да приспадне от данъчната си основа частта от лизинговото плащане, която съответства на лихвата, освен ако тази част не е включена в данъчната основа на законния собственик.
3. Ако икономическият собственик на даден актив не може да бъде определен, законният собственик има право да приспадне амортизацията. В такъв случай

както частта от лизинговите плащания, която съответства на лихвата, така и частта, съответстваща на главницата, се включват в данъчната основа на законния собственик и подлежат на приспадане от лизингполучателя.

4. Дълготрайният актив не може да подлежи на амортизация от повече от един данъкоплатец едновременно, освен ако законната или икономическата собственост не принадлежи на повече от един данъкоплатци.
5. Данъкоплатецът не може да откаже амортизацията.
6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 66 относно:
 - а) определянето на икономическия и на законния собственик, по-специално във връзка с отдадени на лизинг активи;
 - б) изчисляването на частите, съответстващи на главницата и на лихвата по лизинговите плащания;
 - в) изчисляване на амортизируемата стойност на отдаден на лизинг актив.

Член 33

Индивидуално амортизируеми активи

1. Без да се засягат параграф 2 и членове 37 и 38, амортизацията на дълготрайните активи се начислява индивидуално за полезния им живот по линеен метод. Полезният живот на дълготраен актив се определя, както следва:
 - а) търговски, офис и други сгради, както и всяко друго недвижимо имущество, използвано за стопанска дейност, с изключение на промишлени сгради и конструкции: 40 години;
 - б) промишлени сгради и конструкции: 25 години;
 - в) свръхдълготрайни материални активи, различни от активите, посочени в букви а) и б): 15 години;
 - г) дълготрайни материални активи със среден живот: 8 години;
 - д) дълготрайни нематериални активи: периодът, през който активът се ползва с правна защита или за който е предоставено правото или, ако този период не може да бъде определен — 15 години.
2. Амортизацията за употребяваните сгради и други видове недвижимо имущество, употребяваните свръхдълготрайни материални активи, употребяваните дълготрайни материални активи със среден живот и употребяваните дълготрайни нематериални активи се начислява в съответствие със следните правила:
 - а) употребяваните търговски, офис и други сгради, както и всяко друго недвижимо имущество, използван за стопанска дейност, с изключение на промишлени сгради и конструкции: 40 години, освен ако данъкоплатецът не докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на сградата е по-кратък от 40 години, като в този случай амортизацията се начислява за този по-кратък период;
 - б) употребявани промишлени сгради и конструкции: 25 години, освен ако данъкоплатецът не докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на

сградата е по-кратък от 25 години, като в този случай амортизацията се начислява за този по-кратък период;

- в) употребявани свръхдълготрайни материални активи, различни от активите, посочени в букви а) и б): 15 години, освен ако данъкоплатецът не докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на актива е по-кратък от 15 години, като в този случай амортизацията се начислява за този по-кратък период;
- г) употребявани дълготрайни материални активи със среден живот: 8 години, освен ако данъкоплатецът не докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на актива е по-кратък от 8 години, като в този случай амортизацията се начислява за този по-кратък период;
- д) употребявани дълготрайни нематериални активи: 15 години, освен ако оставащият период, през който активът се ползва от правна защита или за който е предоставено правото, може да бъде определен, като в този случай амортизацията се начислява за този период.

Член 34 Срокове

1. Амортизацията за цяла година се приспада през по-късната от годината на придобиване и годината на влизане в експлоатация на дълготрайния актив. Не се приспада амортизация през годината на продажба.
2. Стойността за данъчни цели на дълготраен актив, който е продаден или е повреден до такава степен, че вече не може да се използва за стопанската дейност, и стойността за данъчни цели на разходите за подобряване, извършени във връзка с този актив, се приспадат от данъчната основа през годината на продажбата или повредата.
3. Когато във връзка с дълготраен материален актив, който не подлежи на амортизиране, възникне извънредно намаляване на стойността по член 39, подлежащите на приспадане разходи по член 18 се намаляват, за да се отчете извънредното приспадане, което данъкоплатецът вече е получил.

Член 35 Данъчни облекчения при реинвестиции в заместващи активи

1. Когато постъпленията от продажба, в т.ч. обезщетенията за вреди, на индивидуално амортизируем актив или дълготраен материален актив, който не подлежи на износване и морално остаряване, както е посочено в член 38, буква а), трябва да бъдат реинвестирани в подобен актив, използван за същата или за подобна стопанска цел преди края на втората данъчна година след данъчната година, през която е извършена продажбата, сумата, с която тези постъпления надхвърлят стойността за данъчни цели на актива, може да бъде приспадната през годината на продажбата. Амортизируемата стойност на заместващия актив се намалява със същата сума.

Актив, който е продаден доброволно, трябва да е притежаван за период от минимум три години преди продажбата.
2. Заместващият актив, посочен в параграф 1, може да бъде закупен през данъчната година преди продажбата. Когато заместващият актив не е закупен

преди края на втората данъчна година след годината, през която е извършена продажбата на актива, приспадналата сума през годината на продажбата, увеличена с 10 %, се добавя към данъчната основа през втората данъчна година след продажбата.

Член 36

Амортизация на разходи за подобряване

1. Амортизацията на разходите за подобряване се начислява в съответствие с правилата, приложими към подобрените дълготрайни активи, все едно че се отнасят до новопридобити дълготрайни активи. Независимо от това, амортизацията на разходите за подобряване, свързани с наето недвижимо имущество, се начислява в съответствие с член 32 и член 33, параграф 2, буква а).
2. Когато данъкоплатецът докаже, че очакваният остатъчен полезен живот на индивидуално амортизиран дълготраен актив е по-кратък от продължителността на полезния живот на актива, посочен в член 33, параграф 1, амортизацията на разходите за подобряване се начислява за този по-кратък период.

Член 37

Група активи

1. Амортизацията на дълготрайните активи, различни от посочените в членове 33 и 38, се начислява общо за групата активи по годишна амортизационна норма от 25 % от амортизируемата стойност.
2. Амортизируемата стойност на групата активи в края на данъчната година е нейната стойност за данъчни цели в края на предходната данъчна година, коригирана за активите, включени в групата или изведени от нея през съответната данъчна година. Разходите за придобиване или изграждане и разходите за подобряване на активите се добавят към амортизируемата стойност, докато постъпленията от продажбата на активи и обезщетенията, получени за загубата или погиването им, се приспадат.
3. Когато амортизируемата стойност, изчислена в съответствие с параграф 2, е отрицателна, се добавя сума, с която амортизируемата стойност става равна на нула. Същата сума се добавя и към данъчната основа.

Член 38

Активи, които не подлежат на амортизация

Следните активи не подлежат на амортизация:

- а) дълготрайни материални активи, които не подлежат на износване и морално остаряване, като например земя, произведения на изкуството, антикварни предмети или бижута;
- б) финансови активи.

Член 39

Намаление на стойността при извънредни обстоятелства

1. Данъкоплатец, който докаже, че стойността на дълготрайния материален актив, който не подлежи на амортизация, както е посочено в член 38, буква а), е намаляла в края на данъчната година поради непреодолима сила или престъпна дейност на трети лица, може да приспадне от данъчната основа сума, равна на намалението на стойността. Такова приспадане обаче не може да се направи по отношение на активи, при чиято продажба постъпленията са освободени от данъчно облагане.
2. Когато стойността на актив, който е подлежал на амортизация през предходна данъчна година съгласно параграф 1, впоследствие нарасне, към данъчната основа се добавя сума, равна на нарастването, през годината, през която е възникнало нарастването. Всяко такова добавяне или добавяния, взети заедно, не трябва обаче да надхвърля(т) размера на първоначално предоставеното приспадане.

Член 40

Определяне на категориите дълготрайни активи

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 66, за да определи по-точно категориите дълготрайни активи, посочени в настоящата глава.

ГЛАВА V

ЗАГУБИ

Член 41

Загуби

1. Загубите, понесени през дадена данъчна година от данъкоплатец, който е местно лице, или от място на стопанска дейност на данъкоплатец, който не е местно лице, могат да бъдат пренесени и приспаднати през следващи данъчни години, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго.
2. Намаляването на данъчната основа в резултат на приспадане на загуби от предходни данъчни години не води до отрицателни стойности.
3. Загубите, понесени през предходни години от данъкоплатец, който е местно лице, или от място на стопанска дейност на данъкоплатец, който не е местно лице, не се приспадат, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:
 - а) друго дружество придобие участие в данъкоплатеца, в резултат на което придобитият данъкоплатец се превръща в дъщерно дружество, отговарящо на критериите, на придобиващото дружество, както е посочено в член 3;
 - б) налице е съществена промяна в дейността на придобития данъкоплатец, което означава, че придобитият данъкоплатец преустановява

извършването на дадена дейност, чийто дял от оборота му през предходната данъчна година е бил над [60 %], или започва да извършва нови дейности, чийто дял от оборота му през данъчната година на тяхното започване или през следващата данъчна година е над [60 %].

4. Първи се приспадат най-старите загуби.

Член 42

Компенсирание на загубите и последващо възстановяване

1. Данъкоплатец, който е местно лице и който след приспадането на загубите си съгласно член 41 все още е с положителен финансов резултат, може в допълнение към тях да приспадне загубите, понесени през същата данъчна година от преките му дъщерни дружества, отговарящи на условията, както е посочено в член 3, параграф 1, или от мястото (местата) на стопанска дейност, намиращи се в други държави членки. Това компенсиране на загубите се предоставя за ограничен период от време в съответствие с параграфи 3 и 4 от настоящия член.
2. Приспадането е пропорционално на участието на данъкоплатеца, който е местно лице, в дъщерните му дружества, отговарящи на условията, както е посочено в член 3, параграф 1, като за местата на стопанска дейност приспадането е пълно. При намаляването на данъчната основа на данъкоплатеца, който е местно лице, в никакъв случай не се допуска достигането на отрицателни стойности.
3. Данъкоплатецът, който е местно лице, добавя обратно към данъчната си основа до размера на приспадната преди това като загуба сума всички последващи печалби, реализирани от неговите дъщерни дружества, отговарящи на условията, както е посочено в член 3, параграф 1, или от неговите места на стопанска дейност.
4. Загубите, приспаднати съгласно параграфи 1 и 2, автоматично се включват обратно в данъчната основа на данъкоплатеца, който е местно лице, при някои от следните обстоятелства:
 - а) когато в края на петата данъчна година след като загубите са станали подлежащи на приспадане не е включена обратно никаква печалба или включената обратно печалба не съответства на пълния размер на приспаднатите загуби;
 - б) когато дъщерното дружество, отговарящо на условията, както е посочено в член 3, параграф 1, бъде продадено, обявено в ликвидация или преобразувано в място на стопанска дейност;
 - в) когато мястото на стопанска дейност бъде продадено, обявено в ликвидация или преобразувано в дъщерно дружество;
 - г) когато дружеството майка вече не отговаря на изискванията по член 3, параграф 1.

ГЛАВА VI

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПРИСЪЕДИНЯВАНЕТО КЪМ

СИСТЕМАТА НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА И НАПУСКАНЕТО Й

Член 43

Признаване и оценка на активи и пасиви

Всички активи и пасиви се признават по тяхната стойност, изчислена в съответствие с националните данъчни разпоредби непосредствено преди датата, на която разпоредбите на настоящата директива започват да се прилагат за данъкоплатеца.

Член 44

Определяне на дълготрайните активи за целите на амортизацията

В допълнение към членове 30 — 40 следните правила се прилагат във връзка с амортизацията на дълготрайните активи, които преминават от националното корпоративно данъчно облагане към облагане чрез системата на данъчната основа:

- а) амортизацията за дълготрайните активи, подлежащи на индивидуална амортизация както съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, така и съгласно разпоредбите на настоящата директива, се начислява в съответствие с член 33, параграф 2;
- б) дълготрайните активи, които са подлежали на индивидуална амортизация съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, но не съгласно разпоредбите на настоящата директива, се включват в групата активи, посочена в член 37;
- в) дълготрайните активи, включени в групата активи за целите на амортизацията съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, се включват в групата активи, посочена в член 37, независимо дали съгласно разпоредбите на настоящата директива те подлежат на индивидуална амортизация;
- г) за дълготрайните активи, които не са подлежали на амортизация или за които не е начислена амортизация съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, но подлежат на амортизация съгласно разпоредбите на настоящата директива, амортизацията се начислява в съответствие с член 33, параграф 1 или член 37, според случая.
- д) активите, които са подлежали на индивидуална амортизация или са включени в група активи за целите на амортизацията съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, но не подлежат на амортизация съгласно разпоредбите на настоящата директива, се признават по тяхната данъчна стойност, изчислена в съответствие с националните данъчни разпоредби непосредствено преди датата, на която разпоредбите на настоящата директива започват да се прилагат за данъкоплатеца. Данъчната стойност на тези активи подлежи на приспадане през

данъчната година, през която активите са продадени, при положение че постъпленията от продажбата са включени в данъчната основа.

Член 45

Дългосрочни договори

1. Приходите и разходите, които съгласно член 22, параграфи 2 и 3 се считат за начислени или за реализирани преди разпоредбите на настоящата директива да започнат да се прилагат за данъкоплатеца, но които все още не са били включени в данъчната основа съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, се добавят към данъчната основа или се приспадат от нея в съответствие с националното законодателство, приложимо преди това за данъкоплатеца.
2. Приходите, които са били обложени съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане преди данъкоплатецът да стане обект на разпоредбите на настоящата директива с данък, чийто размер е бил по-голям от размера, който би бил включен в данъчната основа съгласно член 22, параграф 2, се приспадат от данъчната основа през първата данъчна година, в която разпоредбите на настоящата директива започват да се прилагат за данъкоплатеца.

Член 46

Провизии, приходи и приспадания

1. Провизиите, посочени в член 23, и приспадането на несъбираеми вземания, посочено в член 25, подлежат на приспадане само доколкото произтичат от дейности или сделки, извършени след като разпоредбите на настоящата директива са започнали да се прилагат за данъкоплатеца.
2. Приходите, които съгласно член 16 се считат за начислени преди данъкоплатецът да стане обект на разпоредбите на настоящата директива, но които все още не са били включени в данъчната основа съгласно националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо преди това за данъкоплатеца, се добавят към данъчната основа в съответствие с националното законодателство, приложимо преди това за данъкоплатеца.
3. Разходите, извършени след като разпоредбите на настоящата директива са започнали да се прилагат за данъкоплатеца, но във връзка с дейности или сделки, които са извършени преди прилагането на директивата и за които не е направено приспадане, подлежат на приспадане.
4. Сумите, които вече са били приспаднати от данъкоплатеца преди разпоредбите на настоящата директива да започнат да се прилагат за него, не могат да бъдат приспаднати отново.

Член 47

Загуби от периода преди участието в системата

Данъкоплатец, който пренася загуби, които не са компенсирани и които са били понесени преди разпоредбите на настоящата директива да започнат да се прилагат за него, може да приспадне тези загуби от данъчната си основа, ако и доколкото националното законодателство, приложимо за данъкоплатеца, съгласно което са реализирани тези загуби, дава възможност за такова приспадане.

Член 48

Признаване на активи и пасиви

Активите и пасивите на данъкоплатеца, за който разпоредбите на настоящата директива вече не се прилагат, се признават по стойността им, изчислена в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго.

Член 49

Признаване на групата активи на данъкоплатеца

Групата активи на данъкоплатеца, за който разпоредбите на настоящата директива вече не се прилагат, се признава за целите на данъчното облагане съгласно националното законодателство, приложимо впоследствие, като една група активи, чиято амортизация се начислява по дегресивния метод при годишна амортизационна норма от 25 %.

Член 50

Приходи и разходи, произтичащи от дългосрочни договори

Приходите и разходите, произтичащи от дългосрочни договори на данъкоплатец, за който разпоредбите на настоящата директива вече не се прилагат, се третират в съответствие с националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо впоследствие. Приходите и разходите обаче, които вече са отчетени за данъчни цели в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, не се вземат предвид отново.

Член 51

Провизии, приходи и приспадания

1. Разходите на данъкоплатец, за който разпоредбите на настоящата директива вече не се прилагат, които вече са били приспаднати в съответствие с членове 9, 23 и 25, не могат да се приспадат отново в съответствие с националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо впоследствие.
2. Приходите на данъкоплатец, за който разпоредбите на настоящата директива вече не се прилагат, които данъкоплатецът вече е включил в данъчната си основа в съответствие с член 4, параграф 5 и член 16, не могат да се включват отново в съответствие с националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо впоследствие.
3. Разходите, които са извършени от данъкоплатеца в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и които са частично неприспаднати след като разпоредбите на настоящата директива вече не са приложими за данъкоплатеца, подлежат на приспадане съгласно разпоредбите на настоящата директива.

Член 52

Загуби при напускане

Неприспаднатите загуби, понесени от данъкоплатеца в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, се пренасят към следващи периоди напред в съответствие с националното законодателство за корпоративно данъчно облагане, приложимо впоследствие.

ГЛАВА VII

ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ ДАНЪКОПЛАТЕЦА И ДРУГИ СУБЕКТИ

Член 53

Клауза за преминаване от освобождаване към данъчен кредит

1. Чрез дерогация от член 8, букви в) и г) данъкоплатецът не се освобождава от данъци върху доходите от чужбина, които е получил като разпределена печалба от субект в трета държава или като постъпления от продажбата на акции, държани в субект в трета държава, когато в държавата, в която е местно лице за данъчни цели, този субект подлежи на облагане със законоустановена ставка на корпоративния данък, която е по-ниска от половината от законоустановената данъчна ставка, която би се прилагала за данъкоплатеца във връзка с такива доходи от чужбина в държавата членка, на която той е местно лице за данъчни цели.

Първа алинея не се прилага, когато между държавата членка, в която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, и третата държава, в която посоченият субект е местно лице за данъчни цели, е сключено споразумение за избягване на двойното данъчно облагане, което не позволява преминаването от освобождаване от данък към данъчно облагане на определените категории доходи от чужбина.
2. В случаите, в които се прилага параграф 1, данъкоплатецът подлежи на облагане с данък върху дохода от чужбина с приспадане на данъка, платен в третата държава, от данъчното му задължение в държавата членка, на която той е местно лице за данъчни цели. Приспадането не може да надвишава сумата на данъка, изчислена преди приспадането и произтичаща от дохода, който може да бъде обложен с данък.
3. Държавите членки изключват загубите от обхвата на настоящия член при продажба на акции в субект, който е местно лице за данъчни цели на трета държава.

Член 54

Изчисляване на дохода на място на стопанска дейност в чужбина

В случаите, в които член 53 се прилага за дохода на място на стопанска дейност в трета държава, неговите приходи, разходи и други подлежащи на приспадане елементи се определят съгласно разпоредбите на настоящата директива.

Член 55

Лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други доходи, облагани при източника

1. Приспадане от данъчните задължения („данъчен кредит“) на данъкоплатеца се разрешава, когато този данъкоплатец получава доход, който е бил обложен с

данък в друга държава членка или в трета държава и който е различен от дохода, освободен съгласно член 8, букви в), г) или д).

2. При изчисляването на данъчния кредит размерът на дохода се намалява със свързаните подлежащи на приспадане разходи.
3. Данъчният кредит за данъчните задължения в трета държава не може да надхвърля окончателно дължимия от данъкоплатеца корпоративен данък, освен ако не е предвидено друго в споразумение, сключено между държавата членка, в която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, и трета държава.

ГЛАВА VIII

СДЕЛКИ МЕЖДУ СВЪРЗАНИ ДРУЖЕСТВА

Член 56

Свързани дружества

1. Ако данъкоплатец участва в управлението, контрола или, пряко или косвено — в капитала на лице, което не е данъкоплатец, или на данъкоплатец, който не е в същата група, двете дружества се считат за свързани дружества.

Ако едни и същи лица участват в управлението, контрола или, пряко или косвено — в капитала на данъкоплатец и на лице, което не е данъкоплатец, или на данъкоплатци, които не са в същата група, всички засегнати дружества се считат за свързани дружества.

Данъкоплатецът се счита за свързано дружество по отношение на мястото си на стопанска дейност в трета държава. Данъкоплатец, който не е местно лице, се счита за свързано дружество по отношение на мястото си на стопанска дейност в държава членка.

2. За целите на параграф 1 са валидни следните правила:

- а) участие в контрола означава участие, надхвърлящо 20 % от правата на глас;
- б) дялово участие в капитала означава право на собственост, надхвърлящо 20 % от капитала;
- в) участие в управлението означава възможността да се упражнява значително влияние при управлението на свързаното дружество;
- г) физическо лице, неговата съпруга/неговият съпруг и роднините му по пряка възходяща или низходяща линия се считат за едно лице.

При косвени участия удовлетворяването на изискванията по букви а) и б) от настоящия параграф се определя, като се умножат процентите на участие в дружествата от различните йерархични нива. Данъкоплатец, който има над 50 % от правата на глас, се смята за притежаващ 100 % от правата на глас.

За целите на член 61, когато е налице несъответствие при хибридни субекти и инструменти, включващо хибриден субект, участието по букви а) и б) от първа алинея означава участие, надвишаващо 50 % от правата на глас, или право на собственост, надвишаващо 50 % от капитала.

Член 57

Корекции на цените при отношенията между свързани дружества

1. Когато в отношенията между свързани дружества възникнат или се наложат обстоятелства, различни от тези, които биха възникнали между независими дружества, всички доходи, които биха били получени от данъкоплатеца, но поради възникналите обстоятелства не са получени, се включват в дохода на този данъкоплатец и съответно се облагат с данък.
2. Доходите от място на стопанска дейност представляват доходите, които то би се очаквало да реализира, по-специално при сделките си с други подразделения на същия данъкоплатец, ако това място на стопанска дейност би било отделно и независимо дружество, извършващо същата или аналогична дейност при същите или аналогични условия, като се вземат предвид функциите, които изпълнява, използваните активи и рисковете, поети от данъкоплатеца чрез мястото на стопанска дейност и чрез останалите подразделения на същия данъкоплатец.

ГЛАВА IX

ПРАВИЛА ЗА БОРБА СЪС ЗЛОУПОТРЕБИТЕ

Член 58

Общо правило за борба със злоупотребите

1. При изчисляването на данъчната основа съгласно разпоредбите на настоящата директива държавата членка не взема предвид дадена договореност или поредица от договорености, които предвид всички относими факти и обстоятелства са привидни, тъй като са били въведени с основната цел да бъде получено данъчно предимство, което противоречи на предмета или целта на настоящата директива. Една договореност може да включва няколко етапа или части.
2. За целите на параграф 1 договореността или поредицата от договорености се счита за привидна дотолкова, доколкото тя не е въведена поради основателни търговски съображения, които отразяват икономическата действителност.
3. Договореностите или поредиците от договорености, които не се вземат предвид в съответствие с параграф 1, се третираат за целите на изчисляването на данъчната основа съобразно тяхната икономическа същност.

1. Субектът или мястото на стопанска дейност, чиито печалби не се облагат с данък или са освободени от данъчно облагане в държавата членка на главното му управление, се третира като контролирано чуждестранно дружество, когато са изпълнени следните условия:

- а) при субект — данъкоплатецът самостоятелно или заедно със своите свързани дружества има пряко или косвено участие в над 50 % от правата на глас или притежава пряко или косвено над 50 % от капитала, или има право да получи над 50 % от печалбата на този субект; и
- б) действителният корпоративен данък, платен върху печалбата от субекта или мястото на стопанска дейност, е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен върху печалбата на субекта или мястото на стопанска дейност съгласно разпоредбите на настоящата директива, и действителния корпоративен данък, платен върху тази печалба от субекта или мястото на стопанска дейност.

За целите на първа алинея, буква б) при изчисляването на корпоративния данък, който би бил начислен върху печалбата на субекта в съответствие с разпоредбите на директивата в държавата членка на данъкоплатеца, доходите на всяко място на стопанска дейност на субект, който не е обект на данъчно облагане или е освободен от данък в юрисдикцията на контролираното чуждестранно дружество, не се вземат предвид.

2. Когато субект или място на стопанска дейност се третира като контролирано чуждестранно дружество съгласно параграф 1, неразпределените доходи на субекта или мястото на стопанска дейност се облагат с данък дотолкова, доколкото произтичат от следните категории:

- а) лихви или всякакви други доходи от финансови активи;
- б) авторски и лицензионни възнаграждения или всякакви други доходи от интелектуална собственост;
- в) дивиденди и постъпления от продажба на акции;
- г) доходи от финансов лизинг;
- д) доходи от застрахователна, банкова и друга финансова дейност;
- е) доходи от дружества за издаване на фактури, които имат приходи от продажби на стоки и предоставяне на услуги, закупени от и продавани на свързани дружества, и които имат малка или никаква добавена икономическа стойност.

Първа алинея не се прилага по отношение на контролирано чуждестранно дружество, което е местно лице или се намира в държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП, когато контролираното чуждестранно дружество е създадено поради основателни търговски съображения, които отразяват икономическата действителност. За целите на настоящия член дейността на контролираното чуждестранно дружество отразява икономическата действителност, доколкото тази дейност е подкрепена със съответния персонал, оборудване, активи и помещения.

3. Субектът или мястото на стопанска дейност не се третира като контролирано чуждестранно дружество, както е посочено в параграф 1, когато не повече от една трета от дохода, получен от субекта или мястото на стопанска дейност, попада в категориите по параграф 2, букви а) — е).

Финансовите дружества не се третират като контролирани чуждестранни дружества съгласно параграф 1, когато не повече от една трета от дохода, получен от субекта или мястото на стопанска дейност по категориите съгласно параграф 2, букви а) — е), произтича от сделки с данъкоплатец или свързаните му дружества.

Член 60

Изчисляване на дохода на контролирано чуждестранно дружество

1. Доходите, които се включват в данъчната основа, се изчисляват съгласно разпоредбите на настоящата директива. Загубите на субекта или мястото на стопанска дейност не се включват в данъчната основа, но се пренасят и се вземат предвид при прилагането на член 59 през следващите данъчни години.
2. Когато контролираното чуждестранно дружество е субект, доходите, които се включват в данъчната основа, се изчисляват пропорционално на правото на данъкоплатеца на дял от печалбата на чуждестранния субект. Когато контролираното чуждестранно дружество е място на стопанска дейност, целият доход се включва в данъчната основа.
3. Доходите на субекта или на мястото на стопанска дейност се включват в данъчната основа за данъчната година, през която свършва данъчната година на субекта или на мястото на стопанска дейност.
4. Когато субектът разпределя печалба на данъкоплатеца от доход, който преди това е бил включен в данъчната основа на данъкоплатеца съгласно член 59, и данъкоплатецът подлежи на данъчно облагане за тази разпределена печалба, размерът на дохода, включен преди това в данъчната основа съгласно член 59, се приспада от данъчната основа при изчисляването на данъчното задължение на данъкоплатеца върху разпределената печалба.
5. Когато данъкоплатецът продава дяловото си участие в субекта, за целите на изчисляването на данъчното задължение на данъкоплатеца постъпленията се намаляват с неразпределените суми, които вече са включени в данъчната основа.

Член 61

Несъответствия при хибридни субекти и инструменти

1. Доколкото несъответствието при хибридни субекти и инструменти между държавите членки води до двойно приспадане на едно и също плащане, разходи или загуби, приспадането се предоставя само в държавата членка, в която се намира източникът на плащането, направени са разходите или са понесени загубите.

Доколкото несъответствието при хибридни субекти и инструменти, включващо трета държава, води до двойно приспадане на едно и също плащане, разходи или загуби, съответната държава членка отказва приспадането на плащането, разходите или загубите, освен ако третата държава вече не го е отказала.

2. Доколкото несъответствието при хибридни субекти и инструменти между държави членки води до приспадане без включване, държавата членка на платеца отказва приспадането на това плащане.

Доколкото несъответствието при хибридни субекти и инструменти, включващо трета държава, води до приспадане без включване:

- а) ако източникът на плащането е в държава членка, тя е държавата членка, която отказва приспадането, или
- б) ако източникът на плащането е в трета държава, съответната държава членка изисква данъкоплатецът да включи това плащане в данъчната основа, освен ако третата държава вече не е отказала приспадането или не е изисквала включването на плащането.

3. Доколкото несъответствието при хибридни субекти и инструменти, възникнало между държави членки и включващо място на стопанска дейност, води до данъчно необлагане без включване, държавата членка, в която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели, изисква от данъкоплатеца да включи в данъчната основа дохода от мястото на стопанска дейност.

Доколкото несъответствието при хибридни субекти и инструменти, включващо място на стопанска дейност, което се намира в трета държава, води до данъчно необлагане без включване, съответната държава членка изисква от данъкоплатеца да включи в данъчната основа дохода от мястото на стопанска дейност в третата държава.

4. Доколкото дадено плащане от данъкоплатец към свързано дружество в трета държава се прихваща пряко или непряко срещу плащане, разходи или загуби, които поради несъответствие при хибридни субекти и инструменти подлежат на приспадане в две различни юрисдикции извън Съюза, държавата членка на данъкоплатеца отказва приспадането на плащането от данъкоплатеца към свързано дружество в трета държава от данъчната основа, освен ако една от участващите трети държави вече не е отказала приспадането на плащането, разходите или загубите, които биха подлежали на приспадане в две различни юрисдикции.

5. Доколкото съответното включване на подлежащо на приспадане плащане от данъкоплатец към свързано дружество в трета държава се прихваща пряко или непряко срещу плащане, което поради несъответствие при хибридни субекти и инструменти не е включено от получателя в данъчната му основа, държавата членка на данъкоплатеца отказва приспадането на плащането от данъкоплатеца към свързано дружество в трета държава от данъчната основа, освен ако една от участващите трети държави вече не е отказала приспадането на невключеното плащане.

6. Доколкото несъответствието при хибридни субекти и инструменти води до данъчно облекчение за данък, удържан при източника, върху плащане, произтичащо от финансов инструмент, прехвърлен към повече от една от участващите страни, държавата членка на данъкоплатеца ограничава ползването на това данъчно облекчение пропорционално на нетния облагаем доход по отношение на това плащане.

7. За целите на настоящия член „платец“ означава субектът или мястото на стопанска дейност, в което се намира източникът на плащането, направени са разходите или са понесени загубите.

Член 61a

Несъответствие между юрисдикциите, на които субектите са местни лица

Доколкото дадено плащане, дадени разходи или дадени загуби на данъкоплатец, който е местно лице за данъчни цели както в държава членка, така и в трета държава, в съответствие със законодателството на тази държава членка и тази трета държава подлежат на приспадане от данъчната основа и в двете юрисдикции и доколкото плащането, разходите или загубите могат да бъдат прихванати в държавата членка на данъкоплатеца срещу подлежащ на данъчно облагане доход, който не е включен в третата държава, държавата членка на данъкоплатеца отказва приспадането на плащането, разходите или загубите, освен ако третата държава вече не го е отказала.

ГЛАВА X

ПРОЗРАЧНИ СУБЕКТИ

Член 62

Разпределяне на дохода на прозрачни субекти към данъкоплатци, притежаващи дялово участие

1. Когато даден субект се третира като прозрачен субект в държавата членка, в която е установен, данъкоплатецът, който притежава дял в субекта, включва в данъчната си основа своя дял от дохода на субекта. За целите на това изчисление доходът се изчислява в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.
2. Сделките между данъкоплатеца и субекта, посочен в параграф 1, не се вземат предвид пропорционално на дела на данъкоплатеца в субекта. Доходът на данъкоплатеца от такива сделки съответно се смята за пропорционален на сумата, която би била договорена между независими дружества въз основа на принципа на сделката между несвързани лица в съответствие с дела от собствеността на третата страна в субекта.
3. Данъкоплатецът има право на освобождаване от двойно данъчно облагане в съответствие с член 55.

Член 63

Оценка на прозрачността при субекти от трети държави

Оценката на това дали даден субект, който е установен в трета държава, е прозрачен или не, се извършва в съответствие със законодателството на държавата членка на данъкоплатеца.

ГЛАВА XI

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 64

Уведомление до компетентните органи относно прилагането на разпоредбите на настоящата директива

Дружество, посочено в член 2, параграф 1, 2 или 3, уведомява компетентния орган на държавата членка, в която е местно лице за данъчни цели или в която се намира неговото място на стопанска дейност, за това, че попада в обхвата на разпоредбите на настоящата директива.

Член 65

Срок на уведомлението

1. Данъкоплатецът прилага разпоредбите на настоящата директива дотолкова, доколкото е задължен да ги прилага в съответствие с член 2, параграфи 1 и 2.
2. Данъкоплатец, който вече не попада в обхвата на разпоредбите на настоящата директива, може да избере да продължи да ги прилага, при положение че отговаря на условията по член 2, параграф 3.
3. Данъкоплатец, който е избрал да прилага разпоредбите на настоящата директива в съответствие с член 2, параграф 3, но реши да прекрати прилагането им в края на срока от пет данъчни години, уведомява за това компетентния орган на държавата членка, в която е местно лице за данъчни цели, или компетентния орган на държавата членка, в която се намира мястото му на стопанска дейност, в зависимост от случая.
4. Данъкоплатец, който е избрал да прилага разпоредбите на настоящата директива в съответствие с член 2, параграф 3 и реши да удължи прилагането им в края на срока от пет данъчни години, предоставя на компетентния орган на държавата членка, в която е местно лице за данъчни цели, или на компетентния орган на държавата членка, в която се намира мястото му на стопанска дейност, според случая, доказателства за това, че отговаря на условията по член 2, параграф 1, букви а) и б).

ГЛАВА XII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 66

Упражняване на делегирането на правомощия

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 2, параграф 5, член 4, параграф 5, член 11, параграф 6, член 32, параграф 5 и член 40 се предоставя на Комисията за неопределен срок от датата на влизане в сила на настоящата директива.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 2, параграф 5, член 4, параграф 5, член 11, параграф 6, член 32, параграф 5 и член 40 може да бъде оттеглено по всяко време от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта на Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 2, параграф 5, член 4, параграф 5, член 11, параграф 6, член 32, параграф 5 и член 40 влиза в сила единствено ако Съветът не е представил възражения в срок от [два месеца] след нотифицирането на акта на Съвета или ако преди изтичането на този срок Съветът е уведомил Комисията, че няма да представя възражения. Този срок може да се удължи с [два месеца] по инициатива на Съвета.

Член 67

Уведомяване на Европейския парламент

Европейският парламент се уведомява за приемането на делегирани актове от Комисията, за представените във връзка с тях възражения и за отмяната на делегираните правомощия от Съвета.

Член 68

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Той е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 69

Преглед

В срок от пет години от влизането в сила на настоящата директива Комисията прави преглед на прилагането и докладва на Съвета относно действието на настоящата директива.

Независимо от разпоредбите на първа алинея три години след влизането в сила на настоящата директива, Комисията анализира действието на член 11 и разглежда възможността за евентуални корекции на определението и параметрите на ДОРИ. Комисията извършва задълбочен анализ на начините, по които с помощта на ДОРИ могат да бъдат насърчени дружествата, които имат право да изберат прилагането на разпоредбите на настоящата директива за финансиране на своята дейност чрез собствен капитал.

Комисията съобщава констатациите си на държавите членки с цел да бъдат взети предвид при разработването и прилагането на националните системи за корпоративно данъчно облагане.

Член 70
Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2018 г. законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2019 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.
3. Държавите членки, чиято парична единица не е еврото, могат да изберат, в случаите, в които в настоящата директива са посочени суми в евро (EUR), да изчислят равностойността в националната парична единица към датата на приемане на настоящата директива.

Член 71
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 72
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на година.

За Съвета
Председател